

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vakuutusyhtiö-
lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi
(solvenssi I)**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan vakuutusyhtiölakia, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettua lakia ja vakuutusyhdistyslakia muutettaviksi siten, että kyseiset lait sopeutetaan henki- ja vahinkovakuutusyrityksiä koskeviin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin.

Esityksen pääasiallisena sisältönä on vakuutusyrityksiä koskevien toimintapääoma-vaatimusten muuttaminen siltä osin kuin Suomen nykyinen lainsäädäntö ei vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä esitettyjä vaatimuksia. Samalla vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä annetun asetuksen säännökset ehdotetaan siirrettäviksi vakuutusyhtiölakiin osaksi toimintapääomasäännöksiä. Suuret vakuutusyhdistykset ja ulkomaisten vakuutusyhtiöiden

Suomen edustustot noudattavat vastaavia säännöksiä kuin vakuutusyhtiöt, minkä johdosta näiden osalta sääntely ehdotetaan toteutettavaksi pääosin viittausteknisellä menettelyllä, viittauksilla sovellettaviin vakuutusyhtiölain säännöksiin. Vahinkovakuutusdirektiiviä ei tarvitse soveltaa pieniin vakuutusyhdistyksiin, joten esityksen mukaan näitä koskisi vain kansallinen lainsäädäntö.

Ehdotettu lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Ehdotuksen mukaisia uusia vakavaraisuusmääräyksiä sovellettaisiin 1 päivänä tammikuuta 2004 ja sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT.....	4
1. Nykytila	4
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	4
3. Esityksen vaikutukset	5
4. Asian valmistelu.....	5
5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	6
1. Lakiehdotusten perustelut.....	6
1.1. Vakuutusyhtiölaki	6
2 luku. Vakuutusyhtiön perustaminen	6
10 luku. Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuuvelan kattaminen	6
11 luku. Toimintapääoma.....	6
12 luku. Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö.....	12
14 luku. Vakuutusyhtiön valvonta.....	12
15 luku. Selvitystila ja purkaminen	12
18 luku. Erinäisiä säännöksiä.....	13
1.2. Vakuutusyhdistyslaki.....	13
1 luku. Yleisiä säännöksiä.....	13
2 luku. Vakuutusyhdistyksen perustaminen	13
10 a luku. Toimintapääoma	13
11 luku. Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö	14
12 luku. Vakuutusyhdistysten valvonta.....	15
13 luku. Selvitystila ja purkaminen	15
1.3. Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä.....	15
1.4. Laki työeläkevakuutusyhtiöistä.....	15
2. Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset	16
3. Sääntämisjärjestys	16
LAKIEHDOTUKSET	17
vakuutusyhtiölain muuttamisesta.....	17
vakuutusyhdistyslain muuttamisesta.....	24
ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta.....	28
työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	31

LIITE	33
RINNAKKAISTEKSTIT	33
vakuutusyhtiölain muuttamisesta.....	33
vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	45
ulkomaalaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta.....	53
työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	57

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiiveihin 79/267/ETY, 73/239/ETY, 90/619/ETY, 88/357/ETY, 92/96/ETY, 92/49/ETY sisältyvät vakuutusyritysten vakavaraisuusvaatimukset on implementoitu vakuutusyhtiölakiin, vakuutusyhdistyslakiin ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin. Vakuutusyritysten toimintapääomavaatimuksista säädetään vakuutusyhtiölain (1062/1979) 11 luvussa, vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 2 ja 10 a luvuissa, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 6 luvussa, vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä annetussa asetuksessa (462/1995), jäljempänä toimintapääomasetus, vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luettavista eristä annetussa asetuksessa (314/1999) sekä sosiaali- ja terveystieteiden määräyksissä 1999:65.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan vakuutusyhtiölakia, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettua lakia ja vakuutusyhdistyslakia muutettaviksi siten, että kyseiset lait sopeutetaan henki- ja vahinkovakuutusyrityksiä koskeviin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin direktiiveillä 2002/13/EY (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/13/EY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2002 neuvoston direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta vahinkovakuutusyrityksiä koskevien solvenssimarginaalivaatimusten osalta) ja 2002/12/EY (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/12/EY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta henkivakuutusyrityksiä koskevien solvenssimarginaalivaatimusten osalta) tehtyihin muutoksiin. Pääasiassa nämä muutokset koskevat toimintapääomavaatimuksia. Samalla toimintapääomasetuksen säännökset ehdotetaan siirrettäviksi lain tasolle.

Vahinko vakuutusdirektiivillä tarkoitetaan

jäljempänä direktiiviä 73/239/ETY, siten kuin sitä on muutettu direktiiveillä 88/357/ETY, 92/49/ETY ja 2002/13/EY. Henkivakuutusdirektiivillä tarkoitetaan jäljempänä direktiiviä 2002/83/EY, mikä on muodostettu yhdistämällä direktiivit 79/267/ETY, 90/619/ETY, 92/96/ETY ja 2002/12/EY. Henki- ja vahinkovakuutusdirektiivit muodostavat minimivaatimuksen, joten kansallisesti näistä vaatimuksista voidaan poiketa ankarampaan suuntaan.

Vahinkovakuutusyritysten toimintapääoman vähimmäismäärävaatimukset kiristyvät: sekä maksutuloon että korvauskuluihin perustuvassa laskelmassa korkeamman kerroinprosentin soveltamisrajaa korotetaan. Lisäksi toimintapääomaa koskevissa laskelmissa vahinkovakuutusluokkien 11, 12 ja 13 osalta sekä maksutulo että korvauskulut otetaan huomioon puolitoistakertaisena. Vahinkovakuutusyritysten run off –tilanteen varalle on vaatimuksiin lisätty myös korvausvastuuseen perustuva toimintapääoman vähimmäismäärän laskentamenettely. Henkivakuutusyritysten osalta toimintapääomavaatimukset muuttuvat joidenkin henkivakuutusluokkien osalta. Vakuutusyritysten toimintapääomaan luettaviin eriin tulee joitakin muutoksia ja tarkennuksia.

Takuumäärävaatimukset kasvavat sekä vahinko- että henkivakuutusyritysten osalta. Vahinko vakuutusyritysten takuumäärävaatimus on nykyisin 1 400 000 €, 400 000 €, 300 000 € tai 200 000 € vakuutusluokista riippuen. Vahinkovakuutusdirektiivien edellyttämä uusi vaatimus on 3 000 000 € tai 2 000 000 € Henkivakuutusyritysten vaatimus nousee 800 000 €:sta direktiivin edellyttämään 3 000 000 €:on. Lisäksi vakuutusyrityksen toimintapääomasta on takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava tietyistä toimintapääomaan luettavista eristä.

Vahinkovakuutusdirektiivin soveltamista koskevissa säännöksissä, joiden perusteella direktiiviä ei tarvitse soveltaa keskinäisiin tietyt ehdot täytettäviin yhtiöihin tai yhdistyksiin, on maksutuloraja korotettu miljoonasta eurosta viiteen miljoonaan euroon. Vakuu-

tusyhdistyslaisissa yhdistykset on jaettu pieniin ja suuriin yhdistyksiin, suuret yhdistykset kuuluvat direktiivin piiriin, pieniä koskee vain kansallinen lainsäädäntö. Jako suuriin ja pieniin yhdistyksiin säilytetään edelleen, mutta suuren vakuutusyhdistyksen määritelmä muutetaan vastaamaan vahinkovakuutusdirektiiviä. Suuren vakuutusyhdistyksen maksutuloon ja korvauskuluihin perustuva toimintapääomavaatimus on sama kuin vahinkovakuutusyhtiöillä, mutta takuumäärävaatimus on alempi. Pienten yhdistysten oman pääoman vaatimusta ehdotetaan korotettavaksi, ja lisäksi pienille yhdistyksille ehdotetaan minimitoimintapääomavaatimusta.

Vakuutusvalvontaviraston toimintaedellytyksiä selkeytetään sellaisessa tilanteessa, jossa vakuutusyrityksen taloudellinen tilanne heikkenee nopeasti ja virasto katsoo yhtiön vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa.

3. Esityksen vaikutukset

Ehdotetut säännökset kiristävät vakava-raisuusvaatimuksia. Tämän johdosta vakuutuksenottajien asema paranee sellaisessa mahdollisessa tilanteessa, että vakuutusyritys joutuu vaikeuksiin, koska tällöin vakuutusyritys pystyy paremmin vastaamaan sitoumuksistaan. Kuitenkin joillakin pienillä vahinkovakuutusyhtiöillä ja vakuutusyhdistyksillä on vaikeuksia täyttää uusia vaatimuksia, joten tällaiset vakuutusyritykset joutuvat ryhtymään joihinkin toimenpiteisiin saattaakseen tilanteen uuden lain vaatimusten mukaiseksi. Tämän vuoksi ehdotus sisältää siirtymäsäännökset, joiden nojalla vakuutus-

yhtiöt ja -yhdistykset voivat noudattaa Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin tämän lain säännösten voimaan tullessa voimassa olleita toimintapääomaa koskevia säännöksiä vuoteen 2007 saakka ja tämän jälkeen, tietyin edellytyksin vuoteen 2009 saakka.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä virkatyönä. Esityksen sisältävästä luonnoksesta hallituksen esitykseksi on pyydetty lausunto Lähivakuutusryhmän keskusliitolta, Lokalförsäkringsgruppen Svenska Förbundet:lta, oikeusministeriöltä, Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitolta, Työeläkelaitosten liitolta ja Vakuutusvalvontavirastolta. Lausunnoissa esitetyt näkemykset on otettu tarpeellisessa määrin huomioon lopullisessa esityksessä.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Hallitus on antanut toisenkin esityksen (HE 149/2003 vp), jossa ehdotetaan vakuutusyhtiölain 12 luvun 2 §:n ja 15 luvun 1 ja 20 §:n sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun (354/1997) lain 1 luvun 1 §:n muuttamista, joihin myös tässä hallituksen esityksessä esitetään muutoksia. Kyseisessä hallituksen esityksessä olevat muutokset pyydetään ottamaan huomioon tätä esitystä eduskunnassa käsiteltäessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Vakuutusyhtiölaki

2 luku. Vakuutusyhtiön perustaminen

5 §. Pykälän 1 momentissa säädetään toimiluvan antamisen edellytyksistä. Momentissa säädettyjä peruspääoman vähimmäismääriä koskevia vaatimuksia ehdotetaan korotettaviksi soveltuvin osin vastaamaan 11 luvun 3 ja 5 §:ssä muutettaviksi ehdotettuja takuumäärän vähimmäismääriä koskevia vaatimuksia. Ehdotuksen mukaan vakuutusyhtiön peruspääoman vähimmäismäärän on oltava henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa vähintään 3 000 000 euroa ja muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa vähintään 2 000 000 euroa. Voimassa olevan lain mukaiset vastaavat vaatimukset ovat 2 400 000 euroa ja 1 200 000 euroa.

Pykälän 2 ja 3 momentti vastaa nykyisen lain 5 §:n 4 ja 5 momenttia.

10 luku. Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuuvelan kattaminen

7 §. Muutetaan pykälässä oleva viittaus 11 lukuun vastaamaan kyseisen luvun pykälien uutta numerointia.

11 luku. Toimintapääoma

1 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että tarkemmat säännökset vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä annetaan toimintapääoma-asetuksen sijasta vakuutusyhtiölain tämän luvun 2—5 §:ssä sekä 14 luvun 5 b §:n 5 ja 6 momentissa. Koska kyse on vakuutusyhtiöiden kannalta niinkin keskeisestä asiasta kuin vakavaraisuusvaatimusten asettamisesta, sääntely ehdotetaan siirrettäväksi lain tasolle.

2 §. Pykälässä luetellaan vakuutusyhtiön

toimintapääomaan luettavat erät. Osa eristä voidaan lukea toimintapääomaan ilman rajoituksia, osaan liittyy rajoituksia, jotka on esitetty 3 ja 4 §:ssä. Osa eristä voidaan hyväksyä vain Vakuutusvalvontaviraston luvalla. Pykälä vastaa pääosin toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 1 momenttia. Pykälään on tehty eräitä lisäyksiä, jotka johtuvat henkivakuutusdirektiivin 27 artiklaan ja vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklaan tehdyistä muutoksista.

Pykälän 2 kohtaan on lisätty henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 a kohdan ja vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 a kohdan mukainen vaatimus, että puolet maksamatta olevasta osakepääoman määrästä tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä voidaan lukea toimintapääomaan, kun 25 prosenttia osakepääomasta tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, vain yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella.

Pykälän 6 kohta vastaa toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 6 kohtaa. Tämän kohdan mukaan vakuutusyhtiön toimintapääomaan luetaan omaisuuden käypien arvojen ja taseen kirjanpitoarvojen positiivinen erotus (arvostuserot). Vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 momentin c alakohdan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 momentin c alakohdan mukaan mainitun arvostuserojen lukeminen toimintapääomaan edellyttää vakuutusyrityksen hakemusta ja valvontaviranomaisen suostumusta. Henki- ja vahinkovakuutusdirektiivin säännöksiin ei tämän toimintapääomaan luettavan erän osalta ole tehty muutoksia, vaan aikaisemmin kyseistä direktiivin vaatimusta Suomen lainsäädäntöön implementoitaessa ei hakemusmenettelyä ole pidetty tarpeellisena. Koska arvostuserot ovat merkittävä erä suomalaisten vakuutusyritysten toimintapääomassa, nykykäytännön muuttaminen johtaisi tilanteeseen, jossa ilmeisesti kaikki vakuutusyritykset hakisivat lupaa laskea mainittu erä osaksi toimintapääomaa. Täten käytännöllisempänä ratkaisuna pidetään nykykäytännön säilyttämistä.

mistä, kuitenkin siten, että 14 luvun 5 b §:ään lisätään Vakuutusvalvontavirastolle oikeus kieltää vakuutusyhtiötä osittain tai kokonaan lukemasta mainittua erää osaksi toimintapääomaa. Vakuutusvalvontavirasto seuraa säännöllisesti vakuutusyhtiöiden toimintapääomaa, joten sillä on mahdollisuus puuttua tämän erän käyttämiseen osana toimintapääomaa, jos se katsoo tällaisen menettelyn olevan aiheellista. Käytännössä tällä saavutetaan sama lopputulos kuin hakemusmenettelyn avulla.

Pykälän 7 kohta vastaa toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 7 kohtaa.

Pykälän 8 kohdassa säädetään keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön taksoitettavissa olevien lisämaksujen laskemisesta osaksi toimintapääomaa. Kohta perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 b kohtaan. Tämä kohta on vahinkovakuutusdirektiivissä muuttunut sillä tavalla, että aikaisemmasta poiketen direktiivi edellyttää yhtiön hakemusta ja valvontaviranomaisen suostumusta. Erityisesti vakuutusyhdistyksille tämä erä on merkittävä, joten vastaavin argumentein kuin 6 kohdassa, käytännöllisempänä ratkaisuna pidetään nykykäytännön säilyttämistä, kuitenkin siten, että 14 luvun 5 b §:ään lisätään Vakuutusvalvontavirastolle oikeus kieltää vakuutusyhtiötä osittain tai kokonaan lukemasta mainittua erää osaksi toimintapääomaa. Käytännössä tällä saavutetaan sama lopputulos kuin hakemusmenettelyn avulla.

Ehdotettu 9 kohta vastaa toimintapääoma-asetuksen 9 kohtaa, sillä erolla, että 9 kohdan mukainen erä voidaan laskea osaksi toimintapääomaa vain 31 päivään joulukuuta 2009 saakka, Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja sen määräämällä tavalla arvioituna. Kohtaan tehdyt muutokset perustuvat henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 a kohdan säännökseen. Tämän kohdan mukaan tuleva ylijäämän määrä saadaan kertomalla vuotuinen voitto vakuutusosapimusten jäljellä olevaa keskimääräistä kautta edustavalla kertoimella, käytettävä kerroin voi olla enintään 6. Edelleen henkivakuutusdirektiivin mainitun kohdan mukaan arvioitu vuotuinen voitto ei saa ylittää henkivakuutusdirektiivin 2 artiklan 1 alakohdassa luetellusta toiminnasta viiden viimeisen tilikauden aikana saatujen voittojen aritmeettista keskiarvoa. Tämä erä

voidaan hyväksyä osaksi toimintapääomaa vain, jos yhtiö toimittaa vastuullisen vakuutusmatemaatikon laatiman kertomuksen tulevien voittojen syntymisen todennäköisyydestä. Erä hyväksytään vain siltä osin kuin sitä ei ole otettu huomioon omaisuuden arvostuseroissa. Kyseistä kohtaa laadittaessa ei ole pidetty tarkoituksenmukaisena sisällyttää kaikkia kyseisen erä laskentaan ja hyväksymiseen liittyviä henkivakuutusdirektiivissä lueteltuja ehtoja lakitekstiin, vaan kohdassa edellytetään, että tuleva ylijäämä lasketaan Vakuutusvalvontaviraston hyväksymällä tavalla, jolloin viraston edellytetään ottavan huomioon direktiivissä esitetyt vaatimukset.

Toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 1 momentin 10 kohdan säännös ehdotetaan sisällytettäväksi lain 2 §:n 10 kohtaan, sillä muutoksella, että kohdassa tarkoitettu erä on arvioitava Vakuutusvalvontaviraston hyväksymällä tavalla. Henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 b kohdan mukaan tämä erä ei kuitenkaan saa olla enempää kuin 3,5 prosenttia kaikkien niiden vakuutusosapimusten, joissa tällaisen erän laskeminen on mahdollista, vakuutussummien ja vakuutusmaksuvastuun erotuksesta, mistä on vähennetty aktivoitujen hankintamenojen poistamatta oleva osuus. Kyseiseen henkivakuutusdirektiivin kohtaan ei ole puututtu viimeisellä henkivakuutusdirektiivin muutoksella, joten direktiivin tämän kohdan implementointiin ei haluta puuttua muuten kuin antamalla Vakuutusvalvontavirastolle oikeus hyväksyä mainitun erän laskentatapa, jolloin viraston edellytetään ottavan huomioon direktiivin vaatimukset.

Kun toimintapääoma-asetus kumotaan, toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 1 momentin 10 a kohta ehdotetaan siirrettäväksi työeläkevakuutusyhtiöistä annettuun lakiin.

Pykälän 11 kohta vastaa toimintapääoma-asetuksen 11 kohtaa.

3 §. Pykälässä säädetään tiettyyn 2 §:n erään liittyvistä laadullisista lisärajoituksista. Pykälä vastaa sisällöltään toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 2 momenttia, joka perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 3a kohdan iv alakohtaan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 3a kohdan iv alakohtaan.

4 §. Pykälässä säädetään tiettyihin 2 §:ssä lueteltuihin eriin liittyvistä määrällisistä ra-

joituksista. Pykälän 1 momentissa luetellaan pääomalainoihin ja kumulatiivisiin etuosakkeisiin liittyvät määrälliset rajoitukset. Pykälän 1 momentin 2 kohdassa säädetään myös niistä edellytyksistä, joiden perusteella kumulatiiviset etuosakkeet voidaan lukea vakuutusyhtiön toimintapääomaan. Säännös perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 3 a ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 3 a kohtaan.

Pykälän 2 momentissa säädetään 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun erään liittyvistä määrällisistä rajoituksista. Säännös perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 a kohtaan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 d kohtaan.

Pykälän 3 momentissa säädetään 2 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettuun erään liittyvistä määrällisistä rajoituksista. Säännös perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 b kohtaan.

Pykälän 4 momentissa säädetään 2 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettuun erään liittyvistä määrällisistä rajoituksista. Säännös perustuu henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 a kohtaan.

Vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 3 a kohdan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 3 a kohdan mukaan kumulatiivinen etuoikeutettu osakepääoma ja etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat voivat muodostaa enintään 50 prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi. Vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 a kohdan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 d kohdan mukaan puolet maksamattomasta osakepääomasta tai takuupääomasta, kun siitä on maksettu 25 prosenttia, voivat muodostaa enintään 50 prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi. Vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 4 b kohdan mukaan sellaisen keskinäisen yhtiön tai yhdistyksen tai niitä vastaavan yhteisön osalta, jonka maksut voivat vaihdella, kaikki ne lisämaksut, jotka se voi vaatia jäseniltä maksettavaksi kyseisenä tilikautena, enintään puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta, voivat muodostaa enintään 50 prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen

mukaan kumpi on alhaisempi. Henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 4 a kohdan mukaan tulevan ylijäämä voi muodostaa enintään 25 prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Vakuutuslaitoksen on toimiessaan koko ajan täytettävä toimintapääomavaatimus. Jos vakuutusyhtiön toimintapääoma on alhaisempi kuin toimintapääoman vähimmäismäärä, ei vakuutuslaitos täytä vakavaraisuusvaatimuksia, ja sen on ryhdyttävä vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin. Vastaavat vaatimukset on annettu vakuutusyhdistyksille vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä ja ulkomaalaisille vakuutusyhtiöille ulkomaalaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 7 luvun 46 §:ssä. Tämän takia voidaan pitää riittävänä, että edellä luetellut erät voivat muodostaa enintään 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Pykälän 5 momentti perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklan 3 a kohtaan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklan 3 a kohtaan, joiden mukaan enintään 25 prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi, saa olla määräaikaista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja tai määräaikaista kumulatiivista etuoikeutettua osakepääomaa, jos sen varalta, että vakuutusyritys joutuu konkurssiin tai purkautuu, on tehty sitovat sopimukset, joiden perusteella etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla tai etuoikeutetulla osakepääomalla on kaikkien muiden velkojien saatavia huonompi etuoikeus, eikä niitä makseta takaisin ennen kuin kaikki muut kyseisenä ajankohtana olemassa olevat velat on maksettu. Mainitut erät sisältyvät 4 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin varoihin. Vastaavin perusteluin kuin 1—3 momentin kohdalla, voidaan pitää riittävänä, että edellä luetellut erät voivat muodostaa enintään 25 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

5 §. Pykälä koskee toimintapääomasta vähennettäviä eriä. Toimintapääomasetuksessa toimintapääomasta vähennettävät erät käsiteltiin 2 §:ssä.

Pykälän 1 momentin 1—3 kohta vastaa toimintapääoma-asetuksen 2 §:n 1—3 koh-

taa.

Toimintapääoma-asetuksen 2 §:n 4 kohta on jaettu kahdeksi kohdaksi koska siinä säännellään kahta varsin erityyppistä asiaa toisaalta vakuutusten hankintamenojen tuloslaskelmaan merkitsemättä olevaa osuutta ja toisaalta aineettomien hyödykkeiden tuloslaskelmaan merkitsemättä olevaa osuutta. Muutos on puhtaasti teknisluonteinen.

Pykälän 1 momentin 6 kohtaan on lisätty säännös, että vahinkovakuutusliikkeen osalta toimintapääomasta on vähennettävä ilman diskonttausta lasketun korvausvastuun ja diskontatun korvausvastuun erotus muiden kuin eläkevastuiden sekä vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 osalta silloin, kun yhtiön korvausvastuuta laskettaessa käytetään diskonttausta. Säännös perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklaan, ja sillä saatetaan diskonttausta käyttävät ja käyttämättömät vahinkovakuutusyritykset tasa-arvoiseen asemaan toimintapääomavaatimusten suhteen.

Pykälän 1 momentin 7 ja 8 kohta vastaavat toimintapääoma-asetuksen 2 §:n 5 ja 6 kohtia.

Pykälän 1 momentin 9 kohtaan on lisätty säännös, että toimintapääomasta on vähennettävä vakuutusyhtiön suorassa omistuksessa olevien omien osakkeiden tai takuuosuuksien määrä, sillä todennäköisesti mainittujen erien arvo on konkurssitilanteessa nolla. Säännös perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklaan ja henkivakuutusdirektiivin 27 artiklaan.

Toimintapääomasta on toimintapääoma-asetuksen 2 §:n 7 kohdan mukaan vähennettävä johdannaisopimusten mahdollinen enimmäistappio. Mahdollista enimmäistappiokäsitettä ei ole täsmennetty lainsäädännössä tai ministeriön määräyksissä, ja enimmäistappio on täten ollut pitkälti harkinnanvarainen ja sen asianmukaisuuden tarkistaminen on perustunut Vakuutusvalvontaviraston suorittamaan valvontaan ja sen antamiin määräyksiin ja ohjeisiin. Vastaava säännös ehdotetaan sisällytettäväksi edelleen pykälän 1 momentin 10 kohtaan.

Koska laissa ei ole valtuutussäännöstä siitä, että Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä, 5 §:n 2 momentissa todetaan selventävästi viraston mahdollisuudesta antaa ohjeita ja määräyksiä 2—5 §:stä.

Sinällään on katsottu perustelluksi, että Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus antaa tarkempia määräyksiä kyseisistä asioista, jotka liittyvät keskeisesti sen toimeenpanemaan operatiiviseen valvontaan. Momentti vastaa toimintapääoma-asetuksen 5 §:n ensimmäistä lausetta.

6 §. Pykälässä säädetään takuumäärää vastaavan määrän muodostumisesta yhtiön toimintapääomassa. Esitetyn vaatimuksen mukaan vakuutusyhtiön toimintapääomasta on takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty 5 §:ssä tarkoitut erät. Pykälä vastaa sisällöltään voimassa olevaa henkivakuutusdirektiivin 29 artiklaa ja vahinkovakuutusdirektiivin 17 artiklaa. Aikaisemmin asiasta on säädetty toimintapääoma-asetuksen 3 §:ssä, jolloin vain henkivakuutusyhtiötä koski vaatimus, että puolet takuumäärästä on muodostuttava tietyistä toimintapääoman eristä.

7 §. Pykälässä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärän laskemisesta. Aikaisemmin asiasta on säädetty tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lain 11 luvun 3 §:ssä. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vahinkovakuutusdirektiivin 16 a ja 17 artiklaa sekä 20 a artiklan 4 kohtaa. Samalla pykälään tehdään joitakin selventäviä muutoksia.

Direktiivien tarkistettujen euromäärien mukaisesti korkeamman kerroinprosentin soveltamisraja ehdotetaan nostettavaksi toimintapääoman vähimmäismäärän maksutuloon perustuvassa laskennassa 10 000 000 eurosta 50 000 000 euroon ja korvauskuluihin perustuvassa laskennassa 7 000 000 eurosta 35 000 000 euroon. Lisäksi maksutuloon perustuvassa laskelmassa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 maksutuloa korotetaan 50 prosenttia sekä korvauskuluihin perustuvassa laskelmassa korvauskulua 50 prosenttia. Jälleenvakuutuksesta johtuvat alennuskertoimet lasketaan viimeisimmän tilikauden korvauskulujen sijasta kolmen viimeisimmän tilikauden korvauskulujen perusteella. Jos yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutuotto on suurempi kuin vakuutusmaksutulo, tehdään maksutuloon perustuva laskelma käyttäen vakuutusmaksutulon sijasta vakuutusmaksutuottoa.

Mikäli jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus sopimuksiin liittyvää riskinsiirtoa ei tapahdu tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Jos 2—7 momentin mukaisesti laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä on pienempi kuin edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä, on toimintapääoman vähimmäismäärän oltava kuitenkin vähintään edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä kerrottuna suhdeluvulla, joka saadaan, kun tilikauden lopun omalla vastuulla oleva korvausvastuu jaetaan tilikauden alun omalla vastuulla olevalla korvausvastuulla. Tämä suhdeluku ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1. Korvausvastuu määritellään vakuutusyhtiölain 10 luvun 2 §:ssä.

Sellaisessa tilanteessa, jossa yhtiön toiminta supistuu voimakkaasti tai yhtiö lopettaa kokonaan uuden liikkeen merkitsemisen (run off -tilanne), voi 2—7 momentin mukaan laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä olla alhainen verrattuna yhtiön korvausvastuuseen. Tällaisen tilanteen varalle on luotu menettely, jossa vaaditun toimintapääoman pohjataso määritellään 2—7 momentissa esitetyllä menettelyllä, mutta toiminnan supistuessa vaadittu toimintapääoma pysyy korvausvastuuseen suhteutetulla tasolla.

Pykälän 10 momentti vastaa voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 4 momenttia.

8 §. Pykälässä säädetään vahinkovakuutusyhtiön takuumäärän vähimmäismäärästä. Voimassa olevassa laissa asiasta säädetään 11 luvun 3 §:ssä. Nykyisen lain mukaan takuumäärän vähimmäismäärä on: 1) 1 400 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 14 ja jos vakuutusyhtiön kolmen viimeksi kuluneen kunkin tilikauden vakuutusmaksutulo tästä vakuutusluokasta on ollut enemmän kuin 2 500 000 euroa tai enemmän kuin 4 prosenttia vakuutusyhtiön kokonaisvakuutusmaksutulosta; 2) 400 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuu-

tuoluokkaan 10—15, jollei 1 kohdasta muuta johdu; 3) 300 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 1—8, 16 tai 18; 4) 200 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 9 tai 17. Jälleenvakuutus toiminta rinnastetaan vahinkovakuutusluokkaan 13.

Vahinkovakuutusdirektiivin 17 artiklan mukaan takuumäärän vähimmäismäärä on 3 000 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 10—15 ja 2 000 000 euroa muussa tapauksessa. Jälleenvakuutuksesta direktiivissä ei ole mainintaa. Jälleenvakuutuksesta aiheutuvien korvauskustannusten heilahtelu (volatiliteetti) on suurta, joten on perusteltua vaatia, että jälleenvakuutusliikettä merkitsevän yhtiön takuumäärävaatimus on korkea siinä tapauksessa, että tulevan jälleenvakuutuksen osuutta yhtiön toiminnasta ei voida pitää vähäisenä. Takuumäärän vähimmäisvaatimusta ehdotetaan muutettavaksi vahinkovakuutusdirektiivin mukaiseksi sillä tavalla, että korkeampaa takuumäärävaatimusta noudatetaan myös silloin, kun tulevan jälleenvakuutuksen osuus vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä tai vastuvelan kokonaismäärästä on yli kymmenen prosenttia.

9 §. Pykälässä säädetään henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärän laskemisesta. Voimassa olevassa laissa asiasta säädetään 11 luvun 4 §:ssä ja sosiaali- ja terveysministeriön määräyksissä. Voimassa olevan 4 §:n ensimmäinen momentti jaetaan kolmeksi momentiksi. Näissä kolmessa momentissa säädetään henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettavan osuuden laskemisesta henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettuja lisävakuutuksia lukuun ottamatta. Tältä osin 9 §:n muutokset ovat teknisluonteisia ja johtuvat voimassa olevan 4 §:n jatkamisesta kolmeen momenttiin.

Pykälän momenteissa 4—10 säädetään miten henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus määräytyy henkivakuutusluokkiin 3 ja 6 kuuluvien vakuutusten, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten, vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuu-

tusten sekä jälleenvakuutuksen osalta. Aikaisemmin näiden vakuutusluokkien osalta toimintapääomavaatimuksesta on säädetty sosiaali- ja terveystieteiden 23 päivänä joulukuuta 1999 antamissa määräyksissä, Dnro 60/021/1999, olevalla määräyksellä ”henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärästä henkivakuutusluokkiin 3 ja 6 sekä vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta”. Vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta vaatimus säilyy samana kuin kumottavaksi ehdotetussa määräyksessä, vaatimus on esitetty 10 momentissa. Henkivakuutusluokan 6 osalta toimintapääomavaatimus on esitetty henkivakuutusdirektiivin 28 artiklan 6 kohdassa. Direktiivin vaatimus implementoidaan samalla tavalla kuin aikaisemminkin: sellaisten vakuutusten osalta, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, noudatetaan henkivakuutusluokan 3 määräyksiä. Vaatimus on esitetty 9 momentissa. Henkivakuutusluokan 3 osalta vaatimus muutetaan vastaamaan henkivakuutusdirektiivin 28 artiklan 7 kohtaa, vaatimus on esitetty 4–8 momentissa. Pykälän 8 momentin hallintokululla tarkoitetaan vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 91/674/ETY artiklan 34 kohdassa 7 c määriteltyä erää.

Pykälän 11 momentilla saatetaan voimaan henkivakuutusdirektiivin 38 artiklan 4 kohdan edellyttämät säännökset. Tässä momentissa säädetään, että mikäli jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus sopimuksiin liittyvää riskinsiirtoa ei tapahdu tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä tai kun verrataan omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaa-

vaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Pykälässä esitetty toimintapääomavaatimus täyttää henkivakuutusluokkien 1, 2, 3 ja 6 osalta henkivakuutusdirektiivin 28 artiklan 2, 3, 5 ja 7 kohtien mukaiset vaatimukset. Henkivakuutus direktiiviä ei ole implementoitu muiden henkivakuutusluokkien osalta, koska suomalaiset yhtiöt eivät harjoita muihin kuin edellä mainittuihin henkivakuutusluokkiin kuuluvaa vakuutusta.

Pykälän viimeinen momentti vastaa voimassa olevan lain 11 luvun 4 §:n 5 momenttia.

10 §. Pykälässä säädetään henkivakuutusyhtiön takuumäärän vähimmäismäärästä. Aikaisemmin asiasta on säädetty tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä. Takuumäärän vähimmäismäärää esitetään korotettavaksi 800 000 eurosta 3 000 000 euroon. Muutos perustuu henkivakuutusdirektiivin 29 artiklaan.

11 §. Pykälässä säädetään vakuutusyhtiön oman pääoman vähimmäismäärästä. Voimassa olevassa laissa asiasta säädetään 11 luvun 6 §:ssä. Voimassa olevan lain 2 momentin säännökset ehdotetaan korvattaviksi 6 §:ään ehdotetuilla säännöksillä.

12 §. Lisätään vaatimus, että vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tämän määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien määräysten täyttämistä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta. Laskelma liittyy Vakuutusvalvontaviraston vakuutusyhtiöiden vakavaraisuusvalvontaan.

13 §. Pykälä vastaa sisällöltään tämän lain voimaan tullessa voimassa ollut 7 §:ää. Pykälän toinen momentti on muutettu vastaamaan nykyistä säädös menettelyä.

14 §. Pykälässä säädetään 11 luvun mu kaisten euromäärien tarkistamisesta. Pykälässä säädetään henkivakuutusyhtiön takuumäärän vähimmäismäärästä. Aikaisemmin asiasta on säädetty tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 11 luvun 8 §:ssä. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vahinkovakuutusdirektiiviä ja henkivakuutusdirektiiviä suoritettavien euromäärien tarkistuksien osalta. Ehdotuksen mukaan

11 luvussa säädettyjen euromäärien tarkistaminen tehtäisiin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Tarkistukset perustuisivat Euroopan yhteisöjen komission (Eurostat) julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutoksiin. Tarkistetut euromäärät pyöristettäisiin ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

Vahinkovakuutusdirektiivin 17 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan direktiivin 16 a artiklan 3 ja 4 kohdassa ja 17 artiklan 2 kohdassa vahvistetut euromäärät tarkistetaan vuosittain, ensimmäisen kerran 20 päivänä syyskuuta 2003, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset Eurostatin julkaisemassa kaikki jäsenvaltiot kattavassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä. Vahinkovakuutusdirektiivin 17 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että määrää tarkistetaan ilman eri toimenpiteitä siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan mainitussa indeksissä 20 päivänä maaliskuuta 2002 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin täyteen 100 000 euroon. Vahinkovakuutusdirektiivin 17 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan tarkistusta ei suoriteta, jos prosentuaalinen muutos viimeisimmän tarkistuksen jälkeen on alle viisi prosenttia. Vahinkovakuutusdirektiivin 17 a artiklan 2 kohdan mukaan komissio ilmoittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkistuksesta ja 1 kohdassa tarkoitettujen tarkistettujen määrät. Henkivakuutusdirektiivin 30 artiklassa ovat vahinkovakuutusdirektiivin 17 a artiklaa vastaavat säännökset euromäärien tarkistamisesta.

12 luku. **Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö**

2 §. Muutetaan pykälässä oleva viittaus 11 lukuun vastaamaan kyseisen luvun pykälien uutta numerointia.

14 luku. **Vakuutusyhtiön valvonta**

5 b §. Lain 18 luvun 10 a §:n 1 momentista johtuu, että 14 luvun 5 b §:n 1 ja 2 momentissa mainitut suunnitelmat on toimitettava Vakuutusvalvontaviraston eikä sosiaali- ja

terveysministeriön hyväksyttäväksi. Viimeksi mainitun pykälän 1 ja 2 momenttia ehdotetaan nyt muutettaviksi siten, että toimivaltaisen viranomaisen eli Vakuutusvalvontavirasto ilmenee suoraan näistä säännöksistä.

Pykälän uuden 3 momentin mukaan Vakuutusvalvontavirasto voisi vaatia vakuutusyhtiötä toimittamaan yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman myös muissa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Tällöin edellytetään, että virasto katsoo yhtiön vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa. Ehdotus perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 20 a artiklan 1 kohtaan ja henkivakuutusdirektiivin 38 artiklan 1 kohtaan.

Pykälän uuden 4 momentin mukaan Vakuutusvalvontavirasto voi velvoittaa 1 ja 3 momentissa tarkoitettua tervehdyttämissuunnitelman osana yhtiötä pitämään vaadittua korkeampaa toimintapääomaa. Pykälän 5 momentissa annetaan Vakuutusvalvontavirastolle oikeus vaatia toimintapääomaan luettavien erien arvojen alentamista erityisesti silloin, kun erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä. Pykälän 4 ja 5 momentti perustuu henkivakuutusdirektiivin 38 artiklan 2 ja 3 kohtaan sekä vahinkovakuutusdirektiivin 20 a artiklan 2 ja 3 kohtaan.

Pykälän 6 momentin mukaan Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää vakuutusyhtiötä lukemasta 11 luvun 2 §:n 1 momentin 6 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eria osaksi yhtiön toimintapääomaa. Pykälän perustelut on esitetty mainittujen 11 luvun 2 §:n 1 momentin kohtien perusteluissa.

Pykälän 7 momentin mukaan Vakuutusvalvontavirasto antaisi tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuista suunnitelmista. Antaessaan määräyksiä 3 momentissa tarkoitettua tervehdyttämissuunnitelman sisällöstä viraston on otettava huomioon vahinkovakuutusdirektiivin 20 a artiklan 1 kohdan ja henkivakuutusdirektiivin 38 artiklan 1 kohdan säännökset siitä, mitä tietoja tervehdyttämissuunnitelmassa on vähintään oltava.

15 luku. **Selvitystila ja purkaminen**

1 §. Muutetaan pykälän 2 momentissa ole-

va viittaus 11 lukuun vastaamaan kyseisen luvun pykälien uutta numerointia. Lain 18 luvun 10 a §:n 1 momentista johtuu, että 15 luvun 1 §:n 2 momentissa mainittu valtuutus koskee Vakuutusvalvontavirastoa eikä sosiaali- ja terveystoiministeriötä. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan nyt muutettaviksi siten, että toimivaltainen viranomaisena eli Vakuutusvalvontavirasto ilmenee suoraan tästä säännöksestä.

20 §. Muutetaan pykälässä oleva viittaus 11 lukuun vastaamaan kyseisen luvun pykälien uutta numerointia.

18 luku. Erinäisiä säännöksiä

10 a §. Pykälän 1 momentissa säädetään, että mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveystoiministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu. Pykälän 2 momentista poistetaan viittaukset kokonaan uudelleen kirjoitettuun 11 lukuun.

1.2. Vakuutusyhdistyslaki

1 luku. Yleisiä säännöksiä

1 §. Tämän pykälän 4 momentissa vakuutusyhdistykset on jaettu kahteen ryhmään, suuriin vakuutusyhdistyksiin ja pieniin vakuutusyhdistyksiin. Määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että suuria vakuutusyhdistyksiä olisivat ne yhdistykset, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset olisivat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Vahinkovakuutusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan direktiiviä ei sovelleta keskinäisiin yhtiöihin ja yhdistyksiin, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) yhtiöjärjestyksessä tai yhdistyksen säännöissä on oltava määräykset ylimääräisten vakuutusmaksujen keräämisestä tai etuuksien pienentämisestä;

b) niiden liiketoiminta ei kata vastuusriskijä, ellei ole kyse liitännäisriskin vakuuttamisesta vahinkovakuutusdirektiivin liitteessä olevassa C kohdassa tarkoitetulla tavalla, eikä luotto- tai takauksriskijä;

c) vahinkovakuutusdirektiivissä tarkoitettua toiminnasta saatu vuotuinen vakuutusmaksutulo ei ylitä 5:tä miljoonaa euroa;

d) ainakin puolet vahinkovakuutusdirektiivissä tarkoitettua toiminnasta kertyneestä vakuutusmaksutulosta on saatava henkilöiltä, jotka ovat keskinäisen yhtiön tai yhdistyksen jäseniä.

Koska vakuutusyhdistykset vakuutusyhdistyslain 1 luvun 3 § 2 momentin mukaisesti täyttävät ehdon a, määritellään suuriksi yhdistyksiksi ne yhdistykset, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä.

Suuret vakuutusyhdistykset kuuluvat direktiivin soveltamisen piiriin, pieniä koskee ainoastaan kansallinen lainsäädäntö.

3 §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan 2 luvun 5 §:n 3 momentin sijasta 10 a luvun 2 a §:n 2 momenttiin, jonne pienen vakuutusyhdistyksen omaa pääomaa koskeva vaatimus ehdotetaan siirrettäväksi.

2 luku. Vakuutusyhdistyksen perustaminen

5 §. Pykälän 3 momentti poistetaan, koska asiasta ehdotetaan säädettäväksi 10 a luvussa, samalla 4 momentti tulee tarpeettomaksi ja ehdotetaan poistettavaksi. Pykälän 5 ja 6 momentista tulee pykälän kolmas ja neljäs momentti.

10 a luku. Toimintapääoma

1 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan asetuksen sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 – 5 §:ään. Suuret vakuutusyhdistykset kuuluvat vahinkovakuutusdirektiivin piiriin, joten niitä koskee vahinkovakuutusdirektiivin 17 artiklan mukainen vaatimus siitä, että toimintapääomasta on takuumäärää vastaavan määrän muodostutta-

va tietyistä toimintapääoman eristä. Tämä vaatimus on esitetty pykälän 2 momentissa. Pieniä yhdistyksiä koskevaksi tätä vaatimusta ei uloteta; asiaa käsitellään tarkemmin 2 a §:n perusteluissa.

2 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan vakuutusyhtiölain 11 luvun 7 §:n 1—9 momenttiin sekä 13 ja 14 §:ään. Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomavaatimuksen laskenta on ollut yhdenmukainen vahinkovakuutusyhtiöiden toimintapääomavaatimuksen laskennan kanssa, ja ehdotetussa lakimuutoksessa se myös säilyy samanlaisena kuin vahinkovakuutusyhtiöillä, koska suuret vakuutusyhdistykset kuuluvat vahinkovakuutusdirektiivin piiriin.

2 a §. Pieniä vakuutusyhdistyksiä koskeva oman pääoman vaatimus on ollut aikaisemmin lain 2 luvussa, nyt se ehdotetaan siirrettäväksi lain 10 a lukuun, missä säädetään myös suurten yhdistysten pääomavaatimuksesta. Ehdotetun 1 luvun pienen ja suuren yhdistyksen määritelmän muutoksen myötä monet sellaiset yhdistykset, jotka aiemmin olivat suuria, olisivat nyt pieniä. Pienillä yhdistyksillä ei ole ollut toimintapääomavaatimusta, toimintapääomavaatimus koskee vain suuria yhdistyksiä. Mikäli toimittaisiin nykyisen menettelyn mukaisesti ja pienet yhdistykset säilytettäisiin vailla toimintapääomavaatimusta, merkitsisi tämä tältä osin vaatimusten lieventymistä joidenkin yhdistysten kohdalla. Toisaalta vahinkovakuutusdirektiivistä johtuen uuden määritelmän mukaisten suurten yhdistysten vaatimukset kiristyvät huomattavasti: toimintapääomavaatimus kasvaa ja toimintapääomasta takuumäärän on muodostuttava tietyistä toimintapääoman eristä. Ei ole perusteltua, että uuden määritelmän mukaisen pienen yhdistyksen muuttuessa maksutulon kasvun myötä suureksi yhdistykseksi vaatimusten lisääntyminen olisi kovin suurta. Toisaalta kilpailuneutraliteetin kannalta on perusteltua, että toimintapääomavaatimukset pienten ja suurten yhdistysten osalta ovat suhteellisen samanlaiset. Näistä syistä uuden määritelmän mukaisten pienten yhdistysten osalta vaatimuksia ehdotetaan korotettaviksi.

Uuden määritelmän mukaisen pienen yhdistyksen toimintapääomavaatimus on ehdotuksen mukaan 84 000 euroa lisättyä 24

prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksujen keskiarvosta. Pienen yhdistyksen oman pääoman on oltava puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä, joka on sama vaatimus kuin vahinkovakuutusyhtiöillä ja suurilla yhdistyksillä. Ei ole tarkoituksenmukaista ulottaa pieniin yhdistyksiin vaatimusta, että toimintapääomasta takuumäärää vastaavan määrän olisi muodostuttava tietyistä toimintapääoman eristä, joten 1 §:ssä ei edellytetä, että pieni yhdistys noudattaisi vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:n mukaisia vaatimuksia. Pienen yhdistyksen muuttuessa suureksi yhdistykseksi maksutulon kasvun myötä oman pääoman ja toimintapääomaan vaatimukset jonkin verran nousevat, mutta tällaisessa tilanteessa yhdistys joutuu kuitenkin selvittämään takuumäärää koskevien laadullisten kriteerien täyttymisen, joten tilannetta voidaan pitää yhdistysten kannalta hallittavana.

2 b §. Lisättäväksi ehdotettu pykälä vastaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 12 §:ää.

3 §. Pykälässä säädetään suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärävaatimuksesta. Pykälässä säädetty takuumäärän vähimmäismäärää koskevat vaatimukset ovat neljänneksen alempia kuin vahinkovakuutusyhtiöillä, vastaavasti kuin nykyisin voimassa olevassa laissa. Alennetut vaatimukset perustuvat vahinkovakuutusdirektiivin 17 artiklaan. Muuten takuumäärävaatimus on sama kuin vahinkovakuutusyhtiöillä.

6 §. Pykälässä säädetään euromäärien tarkistamisesta. Pykälän 1 momentti koskee suuria vakuutusyhdistyksiä, ja se on vastaava kuin vakuutusyhtiölain 11 luvun 14 §. Pykälän 2 momentissa säädetään pieniä vakuutusyhdistyksiä koskevien euromäärien tarkistamisesta. Ehdotuksen mukaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa 2 b §:ssä mainittu euromäärä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 1 000 euroon.

11 luku **Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö**

3 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan 2 luvun 5

§:n 3 momentin sijasta 10 a luvun 2 a §:n 2 momenttiin, jonne pienen vakuutusyhdistyksen omaa pääomaa koskeva vaatimus ehdotetaan siirrettäväksi.

6 §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan 2 luvun 5 §:n 3 momentin sijasta 10 a luvun 2 a §:n 2 momenttiin, jonne pienen vakuutusyhdistyksen omaa pääomaa koskeva vaatimus ehdotetaan siirrettäväksi.

12 luku. Vakuutusyhdistysten valvonta

6 b §. Pykälä vastaa vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:ää.

13 luku. Selvitystila ja purkaminen

2 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan 2 luvun 5 §:n 3 momentin sijasta 10 a luvun 2 a §:n 2 momenttiin, jonne pienen vakuutusyhdistyksen omaa pääomaa koskeva vaatimus ehdotetaan siirrettäväksi.

20 §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan 2 luvun 5 §:n 3 momentin sijasta 10 a luvun 2 a §:n 2 momenttiin, jonne pienen vakuutusyhdistyksen omaa pääomaa koskeva vaatimus ehdotetaan siirrettäväksi.

1.3. Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä

28 §. Pykälässä säädetään kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä varten Suomessa olevien varojen vähimmäismäärästä. Vähimmäismäärää koskevia vaatimuksia ehdotetaan korotettaviksi soveltuvin osin vastaamaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 3 ja 5 §:ssä muutettaviksi ehdotettuja takuumäärän vähimmäismäärää koskevia vaatimuksia. Ehdotuksen mukaan vakuutusyhtiön peruspääoman vähimmäismäärän on oltava henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa vähintään 3 000 000 euroa ja muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa vähintään 2 000 000 euroa. Nykyisen lain mukaiset vastaavat vaatimukset ovat 2 400 000 euroa ja 1 200 000 euroa.

30 §. Muutetaan pykälässä oleva viittaus vakuutusyhtiölain 11 lukuun vastaamaan ky-

seisen luvun pykälien uutta numerointia.

30 a §. Lisättäväksi ehdotettu pykälä vastaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 12 §:ää.

46 §. Pykälä vastaa vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:ää.

1.4. Laki työeläkevakuutusyhtiöistä

1 §. Pykälän 2 momentin mukaan mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään henkivakuutuksesta ja henkivakuutusliikettä harjoittavasta vakuutusyhtiöstä, koskee myös työeläkevakuutusyhtiötä, jollei tässä laissa toisin säädetä. Pykälän kolmannessa momentissa luettelaa ne vakuutusyhtiölain kohdat, joita ei sovelleta työeläkevakuutusyhtiöön. Koska ehdotuksen mukaan 16 §:ään lisätään viittaus vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ään ja 17 §:ään lisätään viittaus vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—5 kohtaan sekä 11 luvun 5 §:ään, muutetaan luetteloa niin, että 11 luvun sijasta työeläkevakuutusyhtiöön ei sovelleta 11 luvun 1 ja 6—14 §:ää.

16 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitataan asetuksen sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ään. Kumottavaksi ehdotetun toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 1 momentin 10 a kohta siirretään tähän pykälään.

17 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että sen 2 momentissa viitataan asetuksen sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—5 kohtaan sekä 11 luvun 5 §:ään. Pykälän 2 momentissa otetaan huomioon myös kumottavaksi ehdotetun toimintapääoma-asetuksen 1 §:n 1 momentin 10 a kohta.

Ehdotuksen mukaan pykälään otetaan momentti, jonka mukaan sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella voidaan säätää, että joukkovelkakirjalainat ja muut vastaavat muut raha- ja pääomamarkkinavälineet arvostetaan työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti. Vastaava säännös on kumottavaksi ehdotetun toimintapääoma-asetuksen 5 §:ssä.

Työeläkevakuutusyhtiön toiminta poikkeaa henkivakuutusyhtiön toiminnasta siinä, että vakuutusteknisen vastuuvälin muutokset ovat hyvin ennakoitavissa. Toisin kuin henkivakuutusyhtiöissä, vakuutussopimuksia ei voi takaisinostaa, joka osaltaan mahdollistaa pitkäjärteisen sijoitustoiminnan harjoittami-

sen. Kun työeläkevakuutusyhtiö pitää joukkovelkakirjat niiden erääntymiseen saakka, yleisessä korkotasossa tapahtuvat muutokset eivät tosiasiallisesti muuta niiden tuottotasoa suhteessa hankintahintaan, niiden haltijan näkökulmasta tarkasteltuna, joskin korkotason nousu alentaa niiden käypää arvoa. Jos työeläkevakuutusyhtiö voi täyttää vastuuvielan edellyttämän tuottovaatimuksen pitäessään kyseiset rahoitusvälineet loppuun saakka, vaikka niiden käypä arvo laskee, vakuutetut edut eivät vaarannu, kun vastuuvielka pääsääntöisesti erääntyy huomattavasti myöhemmin kuin sitä kattavat korkosijoitukset.

Ehdotetulla menettelyllä voidaan välttää tilanteet, joissa työeläkelaitos yleisen korkotason äkillisen ja ennakoimattoman nousun johdosta olisi muutoin pakotettu muuttamaan sijoituskannan rakennetta korkosijoitusten osalta lyhyemmäksi, jotta korkosijoitusten negatiiviset arvonmuutokset eivät johtaisi toimintapääoman liian suureen vähentymiseen. Työeläkevakuutusyhtiön on otettava huomioon sen harjoittaman vakuutusliikkeen luonne suunnitellessaan sijoitustoimintaansa ja sen täytöntöönpanoa. Laajamittainen korkosijoitusten realisointi saattaa eräissä tapauksissa olla sijoitusteknisestä näkökulmasta vaikeasti perusteltavissa, kun työeläkevakuutusyhtiöllä ei ole varsinaisesti likviditeetin tarvetta. Työeläkevakuutusyhtiöt ovat aikaisemmin voineet arvostaa joukkovelkakirjalainat ja vastaavat raha- ja pääomamarkkinavälineet kirjanpidossa sallittuun jakotettuun hankintamenoon myös toimintapääomassaan sosiaali- ja terveysministeriön määräyksen puitteissa.

33 b §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Vakuutusvalvontavirastoon ei sovellettaisi, mitä lisättäväksi ehdotetun 17 §:n 4 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä.

2. Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Esitykseen sisältyvät lait ehdotetaan tuleviksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Lakeja ehdotetaan sovellettaviksi 1 päivänä tammikuuta 2004 ja sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Toimintapääomavaatimukseen ehdotetut muutokset ovat vakuutusyritysten kannalta keskeisiä, joten vakuutusyritykset tarvitsevat aikaa sopeutua uusiin säännöksiin. Tämän takia lakeihin ehdotetaan otettavaksi henkivakuutusdirektiivin 71 artiklan ja direktiivin 2002/13/EY 2 artiklan mukaiset siirtymäsäännökset, joiden mukaan vakuutusyhtiöt, vakuutusyhdistykset, kolmannen maan vakuutusyhtiöiden Suomen edustustot ja työeläkevakuutusyhtiöt voivat noudattaa Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin tämän ehdotuksen mukaisten säännösten voimaan tullessa voimassa olleita toimintapääomavaatimuksia vuoteen 2007 saakka, ja tämän jälkeen, tietyin lisäehdoin, vuoteen 2009 saakka.

3. Säättämisyjärjestys

Ehdotetussa vakuutusyhtiölain 11 luvun 13 §:ssä säädetään niin sanotusta solvenssitestistä, joka velvoittaa vakuutusyhtiön järjestämään toimintapääomansa, jälleenvakuutuksen ja muut yhtiön vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat vakuutetut edut turvaavalla tavalla. Pykälän 2 momentin mukaan tarkemmat määräykset solvenssitestin soveltamisesta voidaan antaa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Pykälä on voimassa jo nykyisessä vakuutusyhtiölaissa asialliselta sisällöltään samanlaisena. Tässä esityksessä pykälään ehdotetaan tehtäväksi vain kaksi teknistä muutosta.

Pykälän 2 momentissa olevan valtuutuksen nojalla sosiaali- ja terveysministeriö on antanut määräyksen (60/02/1999), joka sisältää yksityiskohtaiset laskusäännöt vahinkovakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomasta ja taositsemäärästä ja niiden rajoista. Vastaavanlaisia säännöksiä harkitaan annettavaksi myös henkivakuutusyhtiöille. Perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista on säädettävä lailla. Vakavaraisuussäännökset vaikuttavat olennaisesti vakuutusyhtiön toiminnan perusteisiin. Sen vuoksi on tulkinnanvaraista, missä määrin vakavaraisuussäännöksiä voidaan antaa ministeriön asetuksella. Voimassa oleva solvenssitestin sisältävä säännös on säädetty ilman, että perustuslakivaliokunta on arvioinut sen perustuslainmukaisuutta, minkä

vuoksi perustuslakivaliokunnan lausunnon sena.
hankkimista tältä osin on pidettävä tarpeelli-

Lakiehdotukset

1.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 2 luvun 5 §, 10 luvun 7 §:n 1 momentti, 11 luku, 12 luvun 2 §:n 4 momentti, 14 luvun 5 b §, 15 luvun 1 §:n 2 momentti ja 20 §:n 2 momentti sekä 18 luvun 10 a §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 5 § laeissa 318/1989, 752/1993, 611/1997, 1205/1998 ja 484/2001, 10 luvun 7 §:n 1 momentti ja 12 luvun 2 §:n 4 momentti mainitussa laissa 611/1997, 11 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, 14 luvun 5 b § laissa 389/1995, 15 luvun 1 §:n 2 momentti ja 20 §:n 2 momentti laissa 355/1997 sekä 18 luvun 10 a §:n 2 momentti laissa 949/2000, seuraavasti:

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen

5 §

Toimilupa on annettava, jos aiotusta vakuutusliikkeestä ja vakuutusyhtiön tämän luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetuista osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita, jos vakuutusyhtiön johto täyttää sille 7 luvun 3 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset ja jos vakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto yhteensä (*peruspääoma*) on vähintään seuraava:

1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä

2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997).

Tässä pykälässä säädettyjä euromääriä voi-

daan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti. Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan antamisesta, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuuvellan kattaminen

7 §

Sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkailta, jotka yhtiöjärjestyksen mukaan ovat vastuussa yhtiön velvoitteista, on viipymättä taksoitettava lisämaksu, jos syntyneen tappion tai muun syyn takia yhtiön toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, jos yhtiön oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta tai jos selvitys- tai konkurssitilassa olevan yhtiön omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen. Lisämaksun on oltava vähintään niin suuri kuin näiden tarkoitusten saavuttamiseksi tarvitaan ja enintään niin suuri kuin 3 lu-

vun 1 §:ssä säädetään.

11 luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan määrää, jolla vakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin tämän luvun 2—5 §:ssä ja 14 luvun 5 b §:n 5 ja 6 momentissa säädetään.

2 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomaan luetaan:

1) 4 §:ssä säädetyn rajoituksen, maksettu osakepääoma tai maksettu pohjarahasto ja takuupääoma;

2) 4 §:ssä säädetyn rajoituksen, yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella, kun 25 prosenttia osakepääomasta tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, puolet maksamatta olevasta osakepääoman määrästä tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä;

3) sidotun ja vapaan oman pääoman rahat;

4) tilikauden ja edellisten tilikausien voitto;

5) kirjanpitolain 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;

6) taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisena;

7) yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella, 3 §:ssä säädetyn ehdoin ja 4 §:ssä säädetyn rajoituksen, täysin maksettu pääoma yhtiön vähintään viideksi vuodeksi tai vähintään viiden vuoden irtisanomisajalla ottamasta pääomalinasta;

8) 4 §:ssä säädetyn rajoituksen, toiminnassa olevan keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön 10 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu kyseiseksi tilikaudeksi taksoitettavissa oleva lisämaksu, josta voidaan kuitenkin ottaa

huomioon korkeintaan puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta;

9) henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella, 4 §:ssä säädetyn rajoituksen 31 päivään joulukuuta 2009 saakka enintään 50 prosenttia viraston hyväksymällä tavalla arvioidusta yhtiön tulevasta ylijäämästä;

10) henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella yhtiön noudattamien kustannuskuormitusperusteiden mahdollistama määrä vakuutusten hankintamenoja, viraston hyväksymällä tavalla arvioituina, siltä osin kuin niitä ei ole vähennetty vakuutusmaksuvastuusta tai aktivoitu taseen vastaaviin;

11) yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella muut edellä esitettyihin eriin rinnastettavat erät.

3 §

Jotta 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomailaina voidaan laskea osaksi toimintapääomaa, sen tulee täyttää 1 luvun 4 §:n 2 momentissa mainituissa säännöksissä olevien ehtojen lisäksi seuraavat ehdot:

1) muussa tapauksessa kuin vakuutusyhtiön purkautuessa tai konkurssissa lainan pääoma saadaan palauttaa edellyttäen, että yhtiö pääoman palauttamisen jälkeen täyttää tämän luvun mukaiset vakavaraisuusvaatimukset;

2) lainasopimus ei saa sisältää määräystä, jonka mukaan muissa oloissa kuin vakuutusyhtiötä purettaessa tai konkurssissa velka on maksettava takaisin ennen sovittua eräpäivää;

3) lainasopimusta voidaan muuttaa vain vakuutusyhtiön hakemuksesta Vakuutusvalvontaviraston luvalla.

4 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomaan saa lukea seuraavia eriä yhteensä enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä:

1) 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettut pääomailinat;

2) 2 §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut, sellaiset osakeyhtiölain 3 luvun 1 b §:ssä tarkoitettut etuosakkeet, joiden oikeus jakosattomaan hyvitykseen muodostuu tilikausittain ja siirtyy maksettavaksi sellaisten tilikausien osalta, joilta yhtiön tilinpäätös ei

osoita voitonjakokelpoisia varoja, seuraavan voitonjakokelpoisia varoja osoittavan tilinpäätöksen vahvistamisen jälkeen (*kumulatiiviset etuosakkeet*);

Edellä 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua maksamatta olevaa määrää saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Edellä 2 §:n 8 kohdassa tarkoitettua lisämaksua saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Edellä 2 §:n 9 kohdassa tarkoitettua ylijäämää saa lukea henkivakuutusyhtiön toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 25 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Edellä 1 momentissa luetelluista eristä 1 kohtaan sisältyviä määräajaksi otettuja pääomalainoja ja 2 kohtaan sisältyviä sellaisia kumulatiivisia etuosakkeita, joita koskee osakeyhtiölain 6 luvun 9 §:ssä tarkoitettu lunastusmääräys, saa yhteensä lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 25 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä. Toimintapääomaan luettavaa pääomalainojen määrää vähennetään tasaisesti kuitenkin alkavalta vuodelta, jos lainan jäljellä oleva laina-aika on vähemmän kuin viisi vuotta.

5 §

Toimintapääomasta on vähennettävä seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;
- 2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;
- 3) voitonjakona jaettavaksi esitetty osa yhtiön vapaasta omasta pääomasta;
- 4) vakuutuksen hankintamenojen tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus siltä osin kuin se ylittää yhtiön kustannuskuormitusperusteiden mahdollistaman määrän;
- 5) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;
- 6) jos yhtiön korvausvastuuta laskettaessa käytetään korkoutusta, vahinkovakuutusliikettä koskien, ilman korkoutusta lasketun korvausvastuun ja korkoutetun korvausvas-

tuun erotus muiden kuin eläkevastuiden sekä vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 osalta;

7) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä;

8) vieraasta sitoumuksesta annetut pantit ja kiinnitykset;

9) vakuutusyhtiön suorassa omistuksessa olevien omien osakkeiden tai takuuosuuksien määrä;

10) johdannaisopimuksista vakuutusyhtiölle koituvat mahdolliset enimmäistappio.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita 2—5 §:n soveltamisesta.

6 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomasta on 8 ja 10 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty 5 §:ssä tarkoitettut erät.

7 §

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on 2—4 momentissa tarkoitettujen laskelman ja 5—7 momentissa tarkoitettujen laskelman tuloksista suurempi.

Yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulo jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 50 000 000 euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 18 prosenttia, jälkimmäisestä 16 prosenttia ja lasketaan ne yhteen. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Edellä 2 momentissa esitettyssä laskelmasa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 vakuutusmaksutuloa korotetaan 50 prosenttia. Tarvittaessa voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä maksutulon kohdentamiseksi näihin luokkiin.

Jos yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutuotto on suurempi kuin vakuutusmaksutulo, tehdään 2 ja 3 momentin mukainen laskelma käyttäen vakuutusmaksutulon sijasta vakuutusmaksutuottoa.

Yhtiön kolmen viimeksi kuluneen tilikauden korvauskulujen keskiarvo jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 35 000 000 euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 26 prosenttia, toisesta 23 prosenttia ja lasketaan ne yhteen. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Jos vakuutukset ovat pääasiassa luotto-, myrsky-, raesade- tai hallavakuutuksia, 5 momentissa mainittu korvauskulujen keskiarvo lasketaan seitsemältä viimeksi kuluneelta tilikaudelta.

Edellä 5 momentissa olevassa laskelmassa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 korvauskuluja korotetaan 50 prosenttia. Tarvittaessa voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä korvauskulujen kohdentamiseksi näihin luokkiin.

Jos jälleenvakuutus-sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus-sopimuksissa ei tapahdu todellista riskinsiirtoa tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että 2 ja 5 momentissa tarkoitetuissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Jos 2—7 momentin mukaisesti laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä on kuitenkin pienempi kuin edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä, on toimintapääoman vähimmäismäärän oltava vähintään edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä kerrottuna suhdeluvulla, joka saadaan, kun tilikauden lopun omalla vastuulla oleva korvausvastuu jaetaan tilikauden alun omalla vastuulla olevalla korvausvastuulla. Tämä suhdeluku ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1.

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 8 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

8 §

Vahinkovakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 7 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 3 000 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus yhtiön vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä tai vastuvelan kokonaismäärästä on yli kymmenen prosenttia;

2) 2 000 000 euroa muissa tapauksissa.

9 §

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta, henkivakuutusluokan 1 alakohtassa c tarkoitettuja lisävakuutuksia lukuun ottamatta, laskemalla yhteen 2 ja 3 momentin mukaiset määrät.

Lasketaan 4 prosenttia vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutusten, joiden riskisumma on nolaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Korkeintaan kolmeksi vuodeksi otetussa kuolemanvaravakuutuksessa osuus on edellä mainitun 0,3 prosentin sijasta kuitenkin 0,1 prosenttia ja, jos vakuutus on otettu useammaksi kuin kolmeksi mutta enintään viideksi vuodeksi, osuus on 0,15 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 3 kuuluvien vakuutusten osalta laskemalla yhteen 5—8 momen-

tin mukaiset määrät.

Lasketaan 4 prosenttia sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö vastaa sijoitusriskistä. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 1 prosentti sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, eikä vakuutusyhtiöllä ole oikeutta muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutusten, joiden riskisumma on nollaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Lasketaan 25 prosenttia sellaisten vakuutusten viimeksi kuluneen tilikauden hallintokuluista, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä ja vakuutusyhtiöllä on oikeus muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 6 kuuluvien vakuutusten osalta laskemalla 4 prosenttia sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun määrästä viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö vastaa sijoitusriskistä.

Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85. Sellaisten vakuutusten osalta, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, noudatetaan henkivakuutusluokan 3 määräyksiä tämän pykälän 4 momentin mukaisesti.

Henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten, vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus määräytyy samoin kuin 7 §:ssä säädetty vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä.

Jos jälleenvakuutussopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutussopimuksissa ei tapahdu todellista riskinsiirtoa tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että 2, 5, 6 tai 9 momentin mukaisissa laskemissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Vastaavasti Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että 3 tai 7 momentin mukaisissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 10 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

10 §

Henkivakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 9 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on 3 000 000 euroa.

11 §

Vakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään puolet 8 ja 10 §:n mukaisesta vakuutusyhtiön takuumäärästä. Omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiön ottama pääomalaina.

12 §

Vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämisestä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

13 §

Vakuutusyhtiön toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhtiön vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

Tarkemmat säännökset 1 momentin soveltamisesta voidaan antaa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

14 §

Tässä luvussa säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistaa Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (Eurostat) julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

12 luku

Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö

2 §

Edellä 1 momentissa sekä 2 b §:n 2 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos vakuutusyhtiön oma pääoma alittaa 11 luvun 11 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän. Omaan pääomaan ei tällöin rinnasteta vakuutusyhtiön ottamaa pääomalainaa.

14 luku

Vakuutusyhtiön valvonta

5 b §

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 7 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 9 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 10 §:n mukainen takuumäärä, taikka vakuutusyhtiön, jonka oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n vähimmäisvaatimusta, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo vakuutusyhtiön vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia yhtiötä toimittamaan viraston hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa vakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että vakuutusyhtiö pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 11 luvun 12 §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää vakuutusyhtiötä luke-masta 11 luvun 2 §:n 6 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhtiön toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

15 luku

Selvitystila ja purkaminen

1 §

Vahinkovakuutusyhtiö, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, tai henkivakuutusyhtiö, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 10 §:n mukainen takuumäärä, taikka työeläkevakuutusyhtiö, jonka toimintapääoma on pienempi kuin työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentin mukainen takuumäärä, taikka vakuutusyhtiö, jonka oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n tai työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 3 momentin vähimmäisvaatimusta, on asetettava selvitystilaan ja purettava, jollei edellä mainittuja vaatimuksia ole täytetty kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia ilmoitettiin yhtiökokoukselle. Vakuutusvalvontavirastolla on kuitenkin valta pidentää määräaika enintään vuodeksi, jollei vakuutettuja etuja näin vaaranneta.

20 §

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti noudatettava, jos yhtiö, joka on asetettu selvitystilaan sen johdosta, ettei se täytä 11 luvun 8, 10 tai 11 §:n tai työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n mukaisia vaatimuksia, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

18 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 1 luvun 3 §:n 3 momentissa, 4 §:n 1 ja 6 momentissa sekä 4 a §:n 1 ja 3 momentissa, 2 luvun 1 a §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 ja 4—6 momentissa sekä 2 a ja 5 a §:ssä, 9 luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 4 momentissa, 3 §:n 3 mo-

mentin 7 kohdassa, 4 momentissa sekä 5 momentin 12 kohdassa, 3 a §:n 2—5 momentissa, 4 b §:n 1 momentin 2 kohdassa, 4 c §:n 1 ja 2 momentissa, 5 §:n 2 momentissa ja 14 §:ssä, 13 luvun 4 §:ssä, 14 luvun 3 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:n 1 momentissa sekä 7 ja 8 §:ssä, 14 b luvun 5 ja 6 §:ssä sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 6, 6 a, 6 b ja 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammi-kuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Tällä lailla kumotaan vakuutusyhtiön toimintapääömaan luettavista eristä 24 päivänä maaliskuuta 1995 annettu asetus (462/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä sosiaali- ja terveysministeriön 23 päivänä joulukuuta 1999 antamissa määräyksissä, Dnro 60/02/1999, oleva määräys henkivakuutusyhtiön toimintapääöman vähimmäismäärästä henkivakuutusluokkiin 3 ja 6 sekä vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta.

Sen estämättä, mitä tämän lain 11 luvun 7—11 §:ssä säädetään, vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääöman vähimmäismäärän sijasta 11 luvun 1 §:ssä mää-

riteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vahinkovakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vahinkovakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman

toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta yhtiön 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettua takuumäärää. Tämän jälkeen henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta yhtiön 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettua takuumäärää, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi..

2.

Laki

vakuutusyhdistyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 §:n 4 momentti ja 3 §:n 2 momentti, 2 luvun 5 §, 10 a luvun 1—3 ja 6 §, 11 luvun 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 2 momentti, 12 luvun 6 b § sekä 13 luvun 2 §:n 1 momentti ja 20 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 1 §:n 4 momentti, 3 §:n 2 momentti, 11 luvun 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 2 momentti sekä 12 luvun 6 b § laissa 340/2000, 2 luvun 5 § ja 10 a luvun 6 § laissa 1207/1998, 10 a luvun 1 § laissa 81/1999, 2 § laissa 483/1993 ja mainituissa laeissa 1207/1998 ja 340/2000, 3 § mainituissa laeissa 483/1993 ja 1207/1998 sekä 13 luvun 2 §:n 1 momentti ja 20 §:n 2 momentti mainituissa laeissa 483/1993, sekä

lisätään 10 a lukuun uusi 2 a ja 2 b § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tässä laissa tarkoitetut suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutus-

maksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tä-

män momentin soveltamisesta.

3 §

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen osakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan. Vakuutusnottajaosakkaan vastuu yhdistyksen sitoumuksista on enintään yhden vuoden vakuutusmaksujen määrä.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

5 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston (*peruspääoma*) tulee olla yhteensä vähintään 42 000 euroa. Perustettavan vakuutusyhdistyksen peruspääoma on maksettava rahana.

Jos yhdistyksen toiminta käsittää henkilövakuutuksen tai yhdistyksen toiminta-alue käsittää enemmän kuin 25 kuntaa, tulee peruspääoman olla vähintään 84 000 euroa.

Takuuosuudelle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä nimellisarvo. Jollei nimellisarvo ole määrätty, takuosuudelle lasketaan kirjanpidollinen vasta-arvo jakamalla takuupääoma takuosuuksien lukumäärällä. Kirjanpidolliseen vasta-arvoon sovelletaan, mitä nimellisarvosta säädetään, jollei muualla laissa toisin säädetä.

Valtioneuvosto voi korottaa tässä pykälässä mainittuja euromääriä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, noudattaen soveltuvin osin mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitettut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7 §:n 1—9 momentissa, sekä 13 ja 14 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 84 000 euroa lisätynä 24 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

2 b §

Vakuutusyhdistyksen on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämistä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 2 250 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuuvelan kokonaismäärästä;

2) 1 500 000 euroa muissa tapauksissa.

6 §

Tämän luvun 3 §:ssä säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistaa Euroopan yhteisöjen komission julkaiseman Euroopan kuluttajain- tai indeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa 2 a §:ssä mainittu euromäärä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 1 000 euroon.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

3 §

Pienen vakuutusyhdistyksen, jonka 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tarkoitettu oma pääoma on pienempi kuin tämän oman pääoman kaksinkertainen vähimmäismäärä, on vuosittain kartutettava vararahastoa vähintään kymmenellä prosentilla liikkeen tuottamasta voitosta.

6 §

Yhdistyskokous voi kuitenkin päätöksellä, jota ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa kokouksessa annetuista äänistä, antaa voitosta käytettäväksi yleishyödylliseen tai siihen verrattavaan tarkoitukseen määriä, joilla 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä tarkoitettuun omaan pääomaan verrattuna ei ole esitettävää merkitystä.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

6 b §

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, ja pienen vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 a §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai vakuutusyhdistyksen, jonka oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitus-suunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia vakuutusyhdistystä toimittamaan viraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että yhdistys pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 10 a luvun 2 b §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää yhdistystä lukemasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 6 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhdistyksen toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat

määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista

13 luku

Selvitystilasta ja purkamisesta

2 §

Jos on syytä otaksua, että suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka vakuutusyhdistyksen oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentin tai 10 a luvun 4 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä laadittava tilinpäätös siltä ajalta, jolta tilinpäätöstä ei vielä ole esitetty yhdistyskokouksessa, sekä annettava se tilintarkastajille tarkastettavaksi. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä edellä säädetään tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta. Jos tilinpäätöksen aika käsittää myös edellisen tilikauden, on tältä tilikaudelta annettava erillinen tilinpäätös.

20 §

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti noudatettava, jos

1) suuri yhdistys, joka on asetettu selvitystilasta sen johdosta, että sen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai

2) vakuutusyhdistys, jonka oma pääoma on 10 a luvun 2 a §:n 2 momentin tai 10 a luvun 4 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta pienempi,

jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Tällä lailla kumotaan vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luettavista eristä 12 päivänä maaliskuuta 1999 annettu asetus (314/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos yhdistys tämän lain voimaan tullessa

voimassa olleen 1 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan on pieni vakuutusyhdistys, sen estämättä mitä säädetään tämän lain 10 a luvussa, yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistyksen toimintapääomalle ei aseteta vaatimuksia ja yhdistys voi oman pääoman osalta noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 2 luvun 5 §:n 3 momentin säännöstä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistyksen toimintapääomalle ei aseteta vaatimuksia ja yhdistys voi oman pääoman osalta noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 2 luvun 5 §:n 3 momentin säännöstä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä toimintapääoman saattamiseksi tämän lain mukaisesti.

Jos yhdistys tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lain 1 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan on suuri vakuutusyhdistys, sen estämättä mitä säädetään tämän lain 10 a luvussa, yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 a luvun 2—4 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 a luvun 2—4 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaisesti.

Vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määritettyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusval-

vontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaisesti.

Suuren vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi olla nou-

dattamatta 10 a luvun 1 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi olla noudattamatta 10 a luvun 1 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

3.

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 28 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 ja 3 momentti sekä 46 §, sellaisina kuin niistä ovat 28 §:n 1 momentti laissa 1206/1998 sekä 30 §:n 2 ja 3 momentti ja 46 § laissa 359/2002, sekä
lisätään lakiin uusi 30 a § seuraavasti:

28 §

Edustuston peruspääoma

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on aina oltava yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä varten Suomessa varoja vähintään:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

30 §

Edustuston toimintapääoma

Kolmannen maan vahinkovakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain (1062/1997) 11 luvun 7 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä vakuutusyhtiölain 11 luvun 8 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 8 §:n 2 momentissa asetetuista vaatimuksista.

Kolmannen maan henkivakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 9 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä vakuutusyhtiölain 11 luvun 10 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 10 §:n 2 momentissa asetetusta vaatimuksesta.

30 a §

Toimintapääoma koskevan laskelman toimitaminen Vakuutusvalvontavirastolle

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määrämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämistä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

46 §

Tervehdyttämissuunnitelma ja rahoitussuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen takuumäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia edustustoa toimittamaan viraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että edustusto pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 30 a §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittä-

viä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustustoa lukemasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 6 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eria osaksi edustuston toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2004. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Sen estämättä mitä 30 §:ssä säädetään, ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiön Suomen edustusto voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen vahinkovakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edus-

tusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen vahinkovakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi olla noudattamatta vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi olla noudattamatta vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen henkivakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvo n-

taviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta edustuston 6 luvun 30 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta edustuston 6 luvun 30 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 7 luvun 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

4.

Laki**työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 16 ja 17 § sekä 33 b §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti laissa 419/2003, 16 § ja 33 b §:n 2 momentti laissa 83/1999 ja 17 § ja 640/1997, seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3, 3 a ja 4 a §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia, 2 a §:ää, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2—4 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 3 b, 4 d ja 7 §:ää, 11 luvun 1 ja 6—14 §:ää, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia ja 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia, 5 a §:n 2 momenttia ja 5 b ja 6 §:ää, 14 a luvun 7 §:n 4 momenttia ja 8 §:ää, 16 luvun 13 §:n 4 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 4 momenttia sekä 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

16 §

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoma.

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työeläkevakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat si-

oumukset siten kuin siitä säädetään vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä. Tällöin työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomaan luetaan ja vastuuvelasta vähennetään 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamaton lisävaikutusvastuu.

17 §

Vakavaraisuusraja ja toimintapääoman vähimmäismäärä.

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on kaksi kolmasosaa vakavaraisuusraja, kuitenkin vähintään kaksi prosenttia vakuutusyhtiön työntekijäin eläkelain mukaisen vakuutuksen vastuuvelasta. Vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden toimintapääoman tarvetta ottaen huomioon sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laskemisesta säädetään tarke-
 min valtioneuvoston asetuksella.

Työeläkevakuutusyhtiön takuumäärä on puolet 1 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä. Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomasta on takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—5 kohdassa tarkoitetuista eristä ja tämän lain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettusta osittamattomasta lisävaikutusvastuusta, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitettu erät.

Työeläkevakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään kaksi prosenttia 2 momentin

mukaisesta takuumäärästä. Sosiaali- ja terveysministeriön määräämin ehdoin omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiölain 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu pääomalaina.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että joukkovelkakirjat ja vastaavat muut raha- ja pääomamarkkinavälineet arvostetaan työeläkevakuutusvakuutusyhtiön toimintapääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

33 b §

Säännösten soveltaminen Vakuutusvalvontavirastoon

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 6 §:n 3 momentissa, 14 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa, 17 §:n 3 ja 4 momentissa, 18 §:n 4 momentissa, 19 §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 2 momentissa, 25 §:n 1 momentissa ja 27 §:n 5 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammi-kuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja

Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 7 luvun 16 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 7 luvun 16 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin työeläkevakuutusyhtiö voi olla noudattamatta tämän lain 7 luvun 17 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta tämän lain 7 luvun 17 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

1.

Laki**vakuutusyhtiölain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 2 luvun 5 §, 10 luvun 7 §:n 1 momentti, 11 luku, 12 luvun 2 §:n 4 momentti, 14 luvun 5 b §, 15 luvun 1 §:n 2 momentti ja 20 §:n 2 momentti sekä 18 luvun 10 a §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 5 § laeissa 318/1989, 752/1993, 611/1997, 1205/1998 ja 484/2001, 10 luvun 7 §:n 1 momentti ja 12 luvun 2 §:n 4 momentti mainitussa laissa 611/1997, 11 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, 14 luvun 5 b § laissa 389/1995, 15 luvun 1 §:n 2 momentti ja 20 §:n 2 momentti laissa 355/1997 sekä 18 luvun 10 a §:n 2 momentti laissa 949/2000, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 luku

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen**Vakuutusyhtiön perustaminen**

5 §

5 §

Toimilupa on annettava, jos aiotusta vakuutusliikkeestä ja vakuutusyhtiön tämän luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetuista osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita, jos vakuutusyhtiön johto täyttää sille 7 luvun 3 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset ja jos vakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto yhteensä (*peruspääoma*) on vähintään seuraava:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 400 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 1 200 000 euroa.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997).

Toimilupa on annettava, jos aiotusta vakuutusliikkeestä ja vakuutusyhtiön tämän luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetuista osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita, jos vakuutusyhtiön johto täyttää sille 7 luvun 3 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset ja jos vakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto yhteensä (*peruspääoma*) on vähintään seuraava:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997).

Tässä pykälässä säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti. Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan antamisesta, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuvelan kattaminen

7 §

Sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkailta, jotka yhtiöjärjestyksen mukaan ovat vastuussa yhtiön velvoitteista, on viipymättä taksoitettava lisämaksu, jos syntyneen tappion tai muun syyn takia yhtiön toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, jos yhtiön oma pääoma ei täytä 11 luvun 6 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta tai jos selvitys- tai konkurssitilassa olevan yhtiön omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen. Lisämaksun on oltava vähintään niin suuri kuin näiden tarkoitusten saavuttamiseksi tarvitaan ja enintään niin suuri kuin 3 luvun 1 §:ssä säädetään.

11 luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla vakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään.

2 §

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on 1 ja 2 kohdan mukaan lasketusta määrästä suurempi:

1) Lasketaan 18 prosenttia viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulosta. Jos

Tässä pykälässä säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti. Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan antamisesta, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuvelan kattaminen

7 §

Sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkailta, jotka yhtiöjärjestyksen mukaan ovat vastuussa yhtiön velvoitteista, on viipymättä taksoitettava lisämaksu, jos syntyneen tappion tai muun syyn takia yhtiön toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, jos yhtiön oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta tai jos selvitys- tai konkurssitilassa olevan yhtiön omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen. Lisämaksun on oltava vähintään niin suuri kuin näiden tarkoitusten saavuttamiseksi tarvitaan ja enintään niin suuri kuin 3 luvun 1 §:ssä säädetään.

11 luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan määrää, jolla vakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin 2—5 §:ssä ja 14 luvun 5 b §:n 5 ja 6 momentissa säädetään.

7 §

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on 2—4 momentissa tarkoitettujen laskelman ja 5—7 momentissa tarkoitettujen laskelman tuloksista suurempi.

Yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulo jaetaan kahteen osaan,

Voimassa oleva laki

vakuutusmaksutulo on suurempi kuin 10 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 16 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuutusenantajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

2) Lasketaan 26 prosenttia kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräisestä korvauskulusta. Jos keskimääräinen korvauskulu on suurempi kuin 7 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 23 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan kuten 1 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetään. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Jos vakuutukset ovat pääasiassa luotto-, myrsky-, raesade- tai hallavakuutuksia, edellä 1 momentin 2 kohdassa mainittu keskimääräinen korvauskulu lasketaan seitsemältä tilikaudelta.

Ehdotus

joista ensimmäinen käsittää enintään 50 000 000 euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 18 prosenttia, jälkimmäisestä 16 prosenttia ja lasketaan ne yhteen. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Edellä 2 momentissa esitetystä laskelmassa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 vakuutusmaksutuloa korotetaan 50 prosenttia. Tarvittaessa voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä maksutulon kohdentamiseksi näihin luokkiin.

Jos yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutuotto on suurempi kuin vakuutusmaksutulo, tehdään 2 ja 3 momentin mukainen laskelma käyttäen vakuutusmaksutulon sijasta vakuutusmaksutuottoa.

Yhtiön kolmen viimeksi kuluneen tilikauden korvauskulujen keskiarvo jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 35 000 000 euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 26 prosenttia, toisesta 23 prosenttia ja lasketaan ne yhteen. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Jos vakuutukset ovat pääasiassa luotto-, myrsky-, raesade- tai hallavakuutuksia, 5 momentissa mainittu korvauskulujen keskiarvo lasketaan seitsemältä viimeksi kuluneelta tilikaudelta.

Edellä 5 momentissa olevassa laskelmassa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 korvauskuluja korotetaan 50 prosenttia. Tarvittaessa voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä korvauskulujen kohdentamiseksi näihin luokkiin.

Jos jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus sopimuksissa ei tapahdu todellista riskin siirtoa tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että 2 ja 5 momentissa

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 ja 2 momentin soveltamisesta.

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

3 §

Vahinkovakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 2 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 1 400 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 14 ja jos vakuutusyhtiön kolmen viimeksi kuluneen kunkin tilikauden vakuutusmaksutulo tästä vakuutusluokasta on ollut enemmän kuin 2 500 000 euroa tai enemmän kuin 4 prosenttia vakuutusyhtiön kokonaisvakuutusmaksutulosta;

2) 400 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 10—15, jollei 1 kohdasta muuta johdu;

3) 300 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 1—8, 16 tai 18;

4) 200 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 9 tai 17.

Jälleenvakuutustoiminta rinnastetaan va-

tarkoitetuissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Jos 2—7 momentin mukaisesti laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä on kuitenkin pienempi kuin edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä, on toimintapääoman vähimmäismäärän oltava vähintään edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä kerrottuna suhdelluvulla, joka saadaan, kun tilikauden lopun omalla vastuulla oleva korvausvastuu jaetaan tilikauden alun omalla vastuulla olevalla korvausvastuulla. Tämä suhdeluku ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1.

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 8 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

8 §

Vahinkovakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 7 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 3 000 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus yhtiön vakuutusmaksutulon kokonaisuudesta tai vastuuvelan kokonaisuudesta on yli kymmenen prosenttia

2) 2 000 000 euroa, muissa tapauksissa.

hinkovakuutusluokkaan 13. Jos vahinkovakuutusyhtiön vakuutustoiminta kattaa useita erilaisia riskejä tai vakuutusluokkia, otetaan huomioon vain korkeinta vähimmäismäärää edellyttävä riski tai vakuutusluokka.

4 §

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus määräytyy henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettuja lisävakuutuksia lukuun ottamatta, laskemalla yhteen 1 ja 2 kohtien mukaiset määrät:

1) Lasketaan 4 prosenttia vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

2) Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutusten, joiden riskisumma on nollaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Korkeintaan kolmeksi vuodeksi otetussa kuolemanvaravakuutuksessa osuus on edellä mainitun 0,3 prosentin sijasta kuitenkin 0,1 prosenttia ja, jos vakuutus on otettu useammaksi kuin kolmeksi, mutta enintään viideksi vuodeksi, osuus on 0,15 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

9 §

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettuja lisävakuutuksia lukuun ottamatta, laskemalla yhteen 2 ja 3 momentin mukaiset määrät.

Lasketaan 4 prosenttia vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan *suhdeluvulla*, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutusten, joiden riskisumma on nollaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Korkeintaan kolmeksi vuodeksi otetussa kuolemanvaravakuutuksessa osuus on edellä mainitun 0,3 prosentin sijasta kuitenkin 0,1 prosenttia ja, jos vakuutus on otettu useammaksi kuin kolmeksi mutta enintään viideksi vuodeksi, osuus on 0,15 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan *suhdeluvulla*, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 3 kuuluvien vakuutusten osalta laskemalla yhteen 5–8 momentin mukaiset määrät.

Lasketaan 4 prosenttia sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta vii-

meksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö vastaa sijoitusriskistä. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 1 prosentti sellaisten vakuutus-ten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, eikä vakuutusyhtiöllä ole oikeutta muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutus-ten, joiden riskisumma on nolaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Lasketaan 25 prosenttia sellaisten vakuutusten viimeksi kuluneen tilikauden hallintokuluista, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä ja vakuutusyhtiöllä on oikeus muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa.

Henkivakuutusyhtiön toimintapäätöksen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 6 kuuluvien vakuutusten osalta laskemalla 4 prosenttia sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun määrästä viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö vastaa sijoitusriskistä. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi

kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85. Sellaisten vakuutusten osalta, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, noudatetaan henkivakuutusluokan 3 määräyksiä tämän pykälän 4 momentin mukaisesti.

Henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten, vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus määräytyy samoin kuin 7 §:ssä säädetty vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä.

Jos jälleenvakuutussopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus sopimuksissa ei tapahdu todellista riskinsiirtoa tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että 2, 5, 6 tai 9 momentin mukaisissa laskemissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Vastaavasti Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että 3 tai 7 momentin mukaisissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentin soveltamisesta.

Muiden kuin 1 momentissa mainittuihin henkivakuutusluokkiin kuuluvien vakuutusten sekä 1 momentissa mainittujen lisävakuutusten osalta henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus määräytyy sosiaali- ja terveysministeriön antamien määräysten mukaisesti.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 5 §:n 2 momentin

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 10 §:n 2 momentin

mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

5 §

Henkivakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 4 §:n 1, 3 ja 4 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on 800 000 euroa.

6 §

Vakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään puolet 3 ja 5 §:n mukaisesta vakuutusyhtiön takuumäärästä. Omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiön ottama pääomalaina.

Puolet henkivakuutusyhtiön takuumäärästä, kuitenkin aina vähintään 5 §:n 2 momentin mukaisen määrän, on muodostettava asetuksella säädettävistä eristä.

7 §

Vakuutusyhtiön toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhtiön vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentin soveltamisesta.

8 §

Tässä luvussa säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaaviksi.

mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

10 §

Henkivakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 9 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on 3 000 000 euroa.

11 §

Vakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään puolet 8 ja 10 §:n mukaisesta vakuutusyhtiön takuumäärästä. Omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiön ottama pääomalaina.

12 §

Vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämiseksi. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

13 §

Vakuutusyhtiön toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhtiön vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

Tarkemmat säännökset 1 momentin soveltamisesta annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

14 §

Tässä luvussa säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistaa Euroopan yhteisöjen tilasto toimiston (Eurostat) julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä pyöristetään

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

12 luku

Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö

2 §

 Edellä 1 momentissa sekä 2 b §:n 2 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos vakuutusyhtiön oma pääoma alittaa 11 luvun 6 §:n 1 momentissa säädetyn vähimmäismäärän. Omaan pääomaan ei tällöin rinnasteta vakuutusyhtiön ottamaa pääomalainaa.

 Edellä 1 momentissa sekä 2 b §:n 2 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos vakuutusyhtiön oma pääoma alittaa 11 luvun 11 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän. Omaan pääomaan ei tällöin rinnasteta vakuutusyhtiön ottamaa pääomalainaa.

14 luku

Vakuutusyhtiön valvonta

5 b §

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 2 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 4 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava sosiaali- ja terveysministeriön hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 5 §:n mukainen takuumäärä, taikka vakuutusyhtiön, jonka oma pääoma ei täytä 11 luvun 6 §:n vähimmäisvaatimusta, on viipymättä toimitettava sosiaali- ja terveysministeriön hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

14 luku

Vakuutusyhtiön valvonta

5 b §

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 7 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 9 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava *Vakuutusvalvontaviraston* hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 10 §:n mukainen takuumäärä, taikka vakuutusyhtiön, jonka oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n vähimmäisvaatimusta, on viipymättä toimitettava *Vakuutusvalvontaviraston* hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo vakuutusyhtiön vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia yhtiötä toimittamaan viraston hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua ta-

loudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa vakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että vakuutusyhtiö pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 11 luvun 12 §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää vakuutusyhtiötä lukemasta 11 luvun 2 §:n 1 momentin 6 ja 9 kohdissa tarkoitettuja eriä osaksi yhtiön toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

15 luku

Selvitystila ja purkaminen

1 § 20 §

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti noudatettava, jos yhtiö, joka on asetettu selvitystilaan sen johdosta, ettei se täytä 11 luvun 3, 5 tai 6 §:n tai työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n mukaisia vaatimuksia, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti noudatettava, jos yhtiö, joka on asetettu selvitystilaan sen johdosta, ettei se täytä 11 luvun 8, 10 tai 11 §:n tai työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n mukaisia vaatimuksia, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

18 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 1 luvun 3 §:n 3 momentis-

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 1 luvun 3 §:n 3 momentis-

Voimassa oleva laki

sa, 4 §:n 1 ja 6 momentissa sekä 4 a §:n 1 ja 3 momentissa, 2 luvun 1 a §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 ja 4—6 momentissa sekä 2 a ja 5 a §:ssä, 9 luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 4 momentissa, 3 §:n 3 momentin 7 kohdassa, 4 momentissa sekä 5 momentin 12 kohdassa, 3 a §:n 2—5 momentissa, 4 b §:n 1 momentin 2 kohdassa, 4 c §:n 1 ja 2 momentissa, 5 §:n 2 momentissa ja 14 §:ssä, 11 luvun 4 §:n 3 momentissa ja 7 §:n 2 momentissa, 13 luvun 4 §:ssä, 14 luvun 3 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:n 1 momentissa sekä 7 ja 8 §:ssä, 14 b luvun 5 ja 6 §:ssä sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 6, 6 a, 6 b ja 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta mini steriöstä.

Ehdotus

sa, 4 §:n 1 ja 6 momentissa sekä 4 a §:n 1 ja 3 momentissa, 2 luvun 1 a §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 ja 4—6 momentissa sekä 2 a ja 5 a §:ssä, 9 luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 4 momentissa, 3 §:n 3 momentin 7 kohdassa, 4 momentissa sekä 5 momentin 12 kohdassa, 3 a §:n 2—5 momentissa, 4 b §:n 1 momentin 2 kohdassa, 4 c §:n 1 ja 2 momentissa, 5 §:n 2 momentissa ja 14 §:ssä, 13 luvun 4 §:ssä, 14 luvun 3 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:n 1 momentissa sekä 7 ja 8 §:ssä, 14 b luvun 5 ja 6 §:ssä sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 6, 6 a, 6 b ja 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta mini steriöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Tällä lailla kumotaan vakuutusyhtiön toimintapäätöksiin luettavista eristä 24 päivänä maaliskuuta 1995 annettu asetus (462/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä sosiaali- ja terveysministeriön 23 päivänä joulukuuta 1999 antamissa määräyksissä, Dnro 60/02/1999, oleva määräys henkivakuutusyhtiön toimintapäätöksiin vähimmäismäärästä henkivakuutusluokkiin 3 ja 6 sekä vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta.

Sen estämättä, mitä tämän lain 11 luvun 7—11 §:ssä säädetään, vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö

aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 11 luvun 1 §:ssä määriteltä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 11 luvun 1 §:ssä määriteltä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vahinkovakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vahinkovakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta yhtiön 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä. Tämän jälkeen henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta yhtiön 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman

toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

2.

Laki**vakuutusyhdistyslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 §:n 4 momentti ja 3 §:n 2 momentti, 2 luvun 5 §, 10 a luvun 1—3 ja 6 §, 11 luvun 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 2 momentti, 12 luvun 6 b § sekä 13 luvun 2 §:n 1 momentti ja 20 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 1 §:n 4 momentti, 3 §:n 2 momentti, 11 luvun 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 2 momentti sekä 12 luvun 6 b § laissa 340/2000, 2 luvun 5 § ja 10 a luvun 6 § laissa 1207/1998, 10 a luvun 1 § laissa 81/1999, 2 § laissa 483/1993 ja mainituissa laeissa 1207/1998 ja 340/2000, 3 § mainituissa laeissa 483/1993 ja 1207/1998 sekä 13 luvun 2 §:n 1 momentti ja 20 §:n 2 momentti mainituissa laeissa 483/1993, sekä

lisätään 10 a lukuun uusi 2 a ja 2 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tässä laissa tarkoitetut vakuutusyhdistykset ovat joko pieniä vakuutusyhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo on enintään 1 000 000 euroa vuodessa, tai suuria vakuutusyhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää mainitun määrän. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Tässä laissa tarkoitetut *suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä* tämän momentin soveltamisesta.

3 §

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 2 luvun 5 §:n 3 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toiminta-

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä *10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa* tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toiminta-

pääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen osakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan. Vakuutuksenottajaosakkaan vastuu yhdistyksen sitoumuksista on enintään yhden vuoden vakuutusmaksujen määrä.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

5 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston (*peruspääoma*) tulee olla yhteensä vähintään 42 000 euroa. Perustettavan vakuutusyhdistyksen peruspääoma on maksettava rahana.

Jos yhdistyksen toiminta käsittää henkilövakuutuksen tai yhdistyksen toiminta-alue käsittää enemmän kuin 25 kuntaa, tulee peruspääoman olla vähintään 84 000 euroa.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään 42 000 euroa lisättyinä kuudella prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta vakuutusmaksujen keskimäärästä kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana. Suuria vakuutusyhdistyksiä koskevista pääomavaatimuksista säädetään 10 a luvussa.

Takuuosuudelle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä nimellisarvo. Jollei nimellisarvoa ole määrätty, takuuosuudelle lasketaan kirjanpidollinen vasta-arvo jakamalla takuupääoma takuuosuuksien lukumäärällä. Kirjanpidolliseen vasta-arvoon sovelletaan, mitä nimellisarvosta säädetään, jollei muulla laissa toisin säädetä.

Valtioneuvosto voi korottaa tässä pykälässä mainittuja euromääriä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia.

tapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen osakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan. Vakuutuksenottajaosakkaan vastuu yhdistyksen sitoumuksista on enintään yhden vuoden vakuutusmaksujen määrä.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

5 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston (*peruspääoma*) tulee olla yhteensä vähintään 42 000 euroa. Perustettavan vakuutusyhdistyksen peruspääoma on maksettava rahana.

Jos yhdistyksen toiminta käsittää henkilövakuutuksen tai yhdistyksen toiminta-alue käsittää enemmän kuin 25 kuntaa, tulee peruspääoman olla vähintään 84 000 euroa.

Takuuosuudelle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä nimellisarvo. Jollei nimellisarvoa ole määrätty, takuuosuudelle lasketaan kirjanpidollinen vasta-arvo jakamalla takuupääoma takuuosuuksien lukumäärällä. Kirjanpidolliseen vasta-arvoon sovelletaan, mitä nimellisarvosta säädetään, jollei muulla laissa toisin säädetä.

Valtioneuvosto voi korottaa tässä pykälässä mainittuja euromääriä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla vakuutusyhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään.

2 §

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärä on 1 ja 2 kohdan mukaisesti lasketuista määristä suurempi:

1) Lasketaan 18 prosenttia viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulosta. Jos vakuutusmaksutulo on suurempi kuin 10 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 16 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytetty suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

2) Lasketaan 26 prosenttia kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräisestä korvauskulusta. Jos keskimääräinen korvauskulu on suurempi kuin 7 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 23 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan kuten 1 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetään. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Jos vakuutukset ovat pääasiassa myrsky-, raesade- tai hallavakuutuksia, edellä 2 kohdassa mainittu keskimääräinen korvauskulu lasketaan seitsemältä tilikaudelta.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkem-

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, *noudattaen soveltuvin osin mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.*

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7 §:n 1—9 momentissa, sekä 13 ja 14 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

mat määräykset 1 ja 2 momentin soveltamisesta.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 84 000 euroa lisättynä 24 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kullekin tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

2 b §

Vakuutusyhdistyksen on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämisestä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 2 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

- 1) 300 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 10—13;
- 2) 225 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 1—8, 16 tai 18; sekä
- 3) 150 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 9 tai 17.

Jälleenvakuutustoiminta rinnastetaan vahinkovakuutusluokkaan 13. Jos vakuutusyhdistyksen vakuutustoiminta kattaa useita erilaisia riskejä tai vakuutusluokkia, otetaan huomioon vain korkeinta vähimmäismäärää edellyttävä riski tai vakuutusluokka.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

- 1) 2 250 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuuvelan kokonaismäärästä;
- 2) 1 500 000 euroa muissa tapauksissa.

6 §

Valtioneuvosto voi muuttaa tässä luvussa säädettyjä euromääriä yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaaviksi.

6 §

Tämän luvun 3 §:ssä säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistaa Euroopan yhteisöjen komission julkaiseman Euroopan kuluttajaintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa 2 a §:ssä mainittu euromäärä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 1 000 euroon.

6 §

Yhdistyskokous voi kuitenkin päätöksellä, jota ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa kokouksessa annetuista äänistä, antaa voitosta käytettäväksi yleishyödylliseen tai siihen verrattavaan tarkoitukseen määriä, joilla 2 luvun 5 §:n 3 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä tarkoitettuun omaan pääomaan verrattuna ei ole sanottavaa merkitystä.

Yhdistyskokous voi kuitenkin päätöksellä, jota ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa kokouksessa annetuista äänistä, antaa voitosta käytettäväksi yleishyödylliseen tai siihen verrattavaan tarkoitukseen määriä, joilla 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä tarkoitettuun omaan pääomaan verrattuna ei ole sanottavaa merkitystä.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

6 b §

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai vakuutusyhdistyksen, jonka oma pääoma ei täytä 2 luvun 5 §:n 3 momentissa tai 10 a luvun 4

6 §

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

6 b §

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, ja pienen vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 a §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai vakuutusyhdistyksen, jonka oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun

§:ssä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

4 §:ssä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia vakuutusyhdistystä toimittamaan viraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että yhdistys pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 10 a luvun 2 b §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää yhdistystä lukemasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 6 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhdistyksen toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista

13 luku

Selvitystila ja purkaminen

2 §

Jos on syytä otaksua, että suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka vakuutusyhdistyksen oma pääoma ei täytä 2 luvun 5 §:n 3 momentin tai 10 a luvun 4 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä laadittava tilinpäätös siltä

13 luku

Selvitystila ja purkaminen

2 §

Jos on syytä otaksua, että suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka vakuutusyhdistyksen oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentin tai 10 a luvun 4 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä laadittava tilinpäätös

ajalta, jolta tilinpäätöstä ei vielä ole esitetty yhdistyskokouksessa, sekä annettava se tilintarkastajille tarkastettavaksi. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä edellä säädetään tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta. Jos tilinpäätöksen aika käsittää myös edellisen tilikauden, on tältä tilikaudelta annettava erillinen tilinpäätös.

tös siltä ajalta, jolta tilinpäätöstä ei vielä ole esitetty yhdistyskokouksessa, sekä annettava se tilintarkastajille tarkastettavaksi. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä edellä säädetään tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta. Jos tilinpäätöksen aika käsittää myös edellisen tilikauden, on tältä tilikaudelta annettava erillinen tilinpäätös.

20 §

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti noudatettava, jos

1) suuri yhdistys, joka on asetettu selvitystilaan sen johdosta, että sen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai

2) vakuutusyhdistys, jonka oma pääoma on 2 luvun 5 §:n 3 momentin tai 10 a luvun 4 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta pienempi, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastavasti noudatettava, jos

1) suuri yhdistys, joka on asetettu selvitystilaan sen johdosta, että sen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai

2) vakuutusyhdistys, jonka oma pääoma on 10 a luvun 2 a §:n 2 momentin tai 10 a luvun 4 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta pienempi, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Tällä lailla kumotaan vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luettavista eristä 12 päivänä maaliskuuta 1999 annettu asetus (314/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos yhdistys tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lain 1 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan on pieni vakuutusyhdistys, sen estämättä mitä säädetään tämän lain 10 a luvussa, yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistyksen toimintapääomalle ei aseteta vaatimuksia ja yhdistys voi oman pääoman osalta noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollut 2 luvun 5 §:n 3 momentin säännöstä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja mää-

räämin ehdoin yhdistyksen toimintapääomalle ei aseteta vaatimuksia ja yhdistys voi oman pääoman osalta noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 2 luvun 5 §:n 3 momentin säännöstä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä toimintapääoman saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Jos yhdistys tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan on suuri vakuutusyhdistys, sen estämättä mitä säädetään tämän lain 10 a luvussa, yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 a luvun 2–4 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 a luvun 2–4 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määritelyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määritelyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Suuren vakuutusyhdistyksen hakemukses-

ta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi olla noudattamatta 10 a luvun 1 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi olla noudattamatta 10 a luvun 1 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

3.

Laki

ulkomaalaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 28 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 ja 3 momentti sekä 46 §, sellaisina kuin niistä ovat 28 §:n 1 momentti laissa 1206/1998 sekä 30 §:n 2 ja 3 momentti ja 46 § laissa 359/2002, sekä
lisätään lakiin uusi 30 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

28 §

28 §

Edustuston peruspääoma

Edustuston peruspääoma

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on aina oltava yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä varten Suomessa varoja vähintään:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 400 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 1 200 000 euroa.

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on aina oltava yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä varten Suomessa varoja vähintään:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

30 §

Edustuston toimintapääoma

Kolmannen maan vahinkovakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain (1062/79) 11 luvun 2 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä 11 luvun 3 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 3 §:n 2 momentin 1—4 kohdassa asetetuista vaatimuksista.

Kolmannen maan henkivakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä 11 luvun 5 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n 2 momentissa asetetusta vaatimuksesta.

Kolmannen maan vahinkovakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain (1062/1979) 11 luvun 7 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä *vakuutusyhtiölain* 11 luvun 8 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 8 §:n 2 momentissa asetetuista vaatimuksista.

Kolmannen maan henkivakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 9 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä 11 luvun 10 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 10 §:n 2 momentissa asetetusta vaatimuksesta.

30 a §

Toimintapääomaa koskevan laskelman toimittaminen Vakuutusvalvontavirastolle

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämisestä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

46 §

Tervehdyttämissuunnitelma ja rahoitussuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutus-

46 §

Tervehdyttämissuunnitelma ja rahoitussuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuu-

Voimassa oleva laki

valvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen takuumäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Ehdotus

tusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen takuumäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia edustustoa toimittamaan viraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että edustusto pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 30 a §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustustoa lukemasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 momentin 6 ja 9 kohdissa tarkoitettuja eriä osaksi edustuston toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 . Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Sen estämättä mitä 30 §:ssä säädetään, ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin d-

doin edustusto voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita vakuutusyhtiölain 11 luvun 2–6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiön Suomen edustusto voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita vakuutusyhtiölain 11 luvun 2–6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määritellyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määritellyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen vahinkovakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi olla noudattamatta vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi olla noudattamatta vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaisek-

si.

Ulkomaisen henkivakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta edustuston 6 luvun 30 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta edustuston 6 luvun 30 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 7 luvun 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saatamiseksi tämän lain mukaiseksi.

4.

Laki

työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 16 ja 17 § sekä 33 b §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti laissa 419/2003, 16 § ja 33 b §:n 2 momentti laissa 83/1999 ja 17 § ja 640/1997, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3, 3 a ja 4 a §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia,

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3, 3 a ja 4 a §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia,

2 a §:ää, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2—4 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 3 b, 4 d ja 7 §:ää, 11 lukua, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia ja 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia, 5 a §:n 2 momenttia ja 5 b ja 6 §:ää, 14 a luvun 7 §:n 4 momenttia ja 8 §:ää, 16 luvun 13 §:n 4 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 4 momenttia sekä 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

16 §

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoma.

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työeläkevakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään. Työeläkevakuutusyhtiön vastuvelasta vähennetään tällöin 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamaton lisävuokausvastuu.

17 §

Vakavaraisuusraja ja toimintapääoman vähimmäismäärä.

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on kaksi kolmasosaa vakavaraisuusrajasta, kuitenkin vähintään kaksi prosenttia vakuutusyhtiön työntekijäin eläkelain mukaisen vakuutuksen vastuvelasta. Vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden toimintapääoman tarvetta ottaen huomioon sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Työeläkevakuutusyhtiön takuumäärä on puolet 1 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä. Toimintapääomasta takuumäärää vastaavan määrän on muodostuttava asetuksella säädettävistä

2 a §:ää, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2—4 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 3 b, 4 d ja 7 §:ää, 11 luvun 1 ja 6—14 §:ää, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia ja 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia, 5 a §:n 2 momenttia ja 5 b ja 6 §:ää, 14 a luvun 7 §:n 4 momenttia ja 8 §:ää, 16 luvun 13 §:n 4 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 4 momenttia sekä 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

16 §

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoma.

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työeläkevakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä säädetään vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä. Tällöin työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomaan luetaan ja vastuvelasta vähennetään 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamaton lisävuokausvastuu.

17 §

Vakavaraisuusraja ja toimintapääoman vähimmäismäärä.

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on kaksi kolmasosaa vakavaraisuusrajasta, kuitenkin vähintään kaksi prosenttia vakuutusyhtiön työntekijäin eläkelain mukaisen vakuutuksen vastuvelasta. Vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden toimintapääoman tarvetta ottaen huomioon sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laskemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Työeläkevakuutusyhtiön takuumäärä on puolet 1 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä. *Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomasta on takuumää-*

Voimassa oleva laki

eristä.

Työeläkevakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään kaksi prosenttia 2 momentin mukaisesta takuumäärästä. Asianomaisen ministeriön määräämin ehdoin omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiölain 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu pääomalaina.

33 b §

Säännösten soveltaminen Vakuutusvalvontavirastoon

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 6 §:n 3 momentissa, 14 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa, 17 §:n 3 momentissa, 18 §:n 4 momentissa, 19 §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 2 momentissa, 25 §:n 1 momentissa ja 27 §:n 5 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Ehdotus

rää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3–5 kohdassa tarkoitetuista eristä ja tämän lain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua osittamattomasta lisävakuutusvastuusta, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitettut erät.

Työeläkevakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään kaksi prosenttia 2 momentin mukaisesta takuumäärästä. *Sosiaali- ja terveysministeriön* määräämin ehdoin omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiölain 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu pääomalaina.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että joukkovelkakirjat ja vastaavat muut raha- ja pääomamarkkinavälineet arvostetaan työeläkevakuutusvakuutusyhtiön toimintapääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

33 b §

Säännösten soveltaminen Vakuutusvalvontavirastoon

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 6 §:n 3 momentissa, 14 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa, 17 §:n 3 ja 4 momentissa, 18 §:n 4 momentissa, 19 §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 2 momentissa, 25 §:n 1 momentissa ja 27 §:n 5 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200. Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

Työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 7 luvun 16 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen työeläkevakuutusyh-

Ehdotus

tiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 7 luvun 16 §:ssä määriteltä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin työeläkevakuutusyhtiö voi olla noudattamatta tämän lain 7 luvun 17 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta tämän lain 7 luvun 17 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.
